

PONDJĚLÝ 02.07. 2001 12:58

Přesně za dvě minuty deme zase něco stěhowat. Připadám si jako magor. Furt a pořád od rána. Žádnej klid a mír.

Ráno mí kolegové stěhovali ing. Pipi. Docela je sral svými užitečnými radami. Já naštěstí dostal za úkol čistit dlaždičky po malířích. Sem si říkal, dostat kartáček na zuby taxe z toho poseru. A taxem tam tak dvě hodky makal. Nejdřív mi kdosi poradil, ať tu přischlou barvu škrábu kouskem dřívka. Paxem si asi po 20minutách řek, že na to seru, když jsem viděl, že mám woškrábanej asi metr štvoreční a konec xodby v nedohlednu. Taxem si šel pro pro kyblík a hadr, habych to šlo rychlejc. Opravdu. Na ty dlaždičky to pomáhalo. Jenže dneska tu je spousta radilů. Pak přišel šheriff a začal mít hlášky, jako že bych to měl zkusit kusem nějakýho dřevíčka, taxem mu musel vysvětlit, že už sem to zkoušel a že je to na piču. A zrowna ouplnou sxodou okolností se tam wobjewil náš civilkářskej admin a začal vymejšlet, kdybych si na to vzal kartáč, tak že by to šlo mnohem lépe než vodou. Ale vysvětlujtě někomu, že když to začnu rvát kartáčem, taxe udělá hafo takovýho hnusnýmo prachu a dejchat to... Ani za howno. Taxem to drhnul hadrem a saponátem. Mám tak rozesraný ruce, že bych se o nich odvážil říct "Maminko, ty máš ale tak jemné prsty. - Ano, za to může můj nový Jar." Musím splnit pár restů. Další hustej mejl od vítěze mé soutěže. Sice už přišel někdy minulej tejden, ale já neměl nák čas to uveřejnit dřívě. Taxe omlouvám a tu je. Díky mému deničku má každý možnost okusit co to je stát se aspoň na xvůli slavným a populárním.

No jsem to zase ja Majkl K.H.M. Od minuleho tydne jsem byl nachcipanej doma a do prace jsem prisel az dneska. O to vetsi prekvapeni pro me bylo uverejneni meho dila v nejctenejsim denicku v CR. Je pro me poctou seznamit se timto zpusobem s miliony ctenaru tveho denicku. Jestli nejsi ty ani dalsi vyhuleny hlavy proti, rad bych vsechny obtezoval dalsi krasou nesmirmou. Lecil jsem se doma asi 6 dni, behem kterych jsem stacil s kamosem nechal zmizet z povrchu zemskeho dva gramy hovna a neco skancaku. Jointova lecba probihala podle predpokladu, jenze po patym v kuse me Jack Rozparal hubu od uchakuchu a ja musel jit tvorit. Tentokrat je to kratsi ale rekl bych vystizne a ze zivota. Ze zivota jednoho statne nestastneho chlapaka, který vlastne neví co chce a když už ma to co chtel tak by chtel asi zase to co mel predtim. Tak tady je veleledilo:

SMUTNA

Rano na prechodu nejaky faro,
ujelo mi moje pulmetrovy karo.
Stavaly se nehody,
kdyz se mi pletlo pod nohy.

Ted uz se plest nebude,
je to celkem v suchu,
ale s tim co zustalo mi
se muzu maximalne stourat v uchu.

Ááá... Fšexna sláva, qalitní tráva.

No, a ještě mě dneska dostalo psaní od JiMMYho. Takže stojí za to se s ním podělit a doufám, že se taky někdo naxytá na peří... :))

Mate dlouhy vedeni?

Zeptam se te na tri otazky a musis na ne okamzite

odpovedet. Nesmis dlouho premyslet, musis hned odpovedet. O.K.?
Proste si zjist, jak jses chytry... Pripraven?

Jdeme na to:

Prvni otazka:

Jses ucastnikem závodu v behu. Predbehnes druheho. Na kterem miste se umistis?

Ted se podivej na odpoved dole.

Odpoved:

Pokud jsi odpovedel, ze se umistis na prvni miste, tak jsi uplne vedle!!!

Protoze kdyz predbehnes druheho, zaujmes jeho puvodni misto, tudis dobehnes jako druhej.

Zodpovedet druhou otazku netrva tak dlouho jako tu prvni.

Druha otazka:

Kdyz predbehnes posledniho, kolikaty dobehnes?

Odpoved:

Jestli jsi odpovedel, ze predposledni, tak jsi zase odpovedel spatne.

Rekni, jak muzes predbehnout POSLEDNIHO?

Ta otazka je proste spatna. V tomhle nejses moc dobrej, co?

Treti otazka

Predmet: Velky matematikovy chytak!

Poznamka: soucet musis spocitat pouze v hlave a ne pouzit papir a tuzku.

Zkus to.

Vezmi 1000 a pridej k tomu 40.

Nyni pridej dalsich 1000.

Ted pripocti 30.

Ted pridej 1000.

Ted pridej 20.
Ted pripocti dalsi 1000.
Ted pridej 10.
Kolik je soucet? (Mrkni se dole na odpoved).

Vyslo ti 5000?
Spravna odpoved je ale 4100.
Neveris? Zkontroluj si to s kalkulackou!
Desetinna posloupnost mate nas mozek, takže ma tendenci pocitat 100 misto 10.
No, mas teda pekne dlouhy vedeni... Sbohem.

No u tý matematický úlohy sem se nenexal naxytat, páčto sem nejdříf rafinovaře spočítal fšexny tisícovky a pak ten zbytek. Když z hlavy, tak co nejlíp, ne?
Vždycky, když se houpu na židli u svýho stolu u kterýho píšu deníček, myslím na to, kdyby mi židle podklouzla, že spadnu přímo temenem hlavy na hranu někýho starýho kejsu wod počítače. A našli by mě třeba až za tejdén nebo někdy za hodně dlouho.
Mrtvý štěňátka pro mrtvý děťátka v mateřské školce.

ÚD 03.07. 2001 12:30

Přijde chlapík do hospody, v ruce drží howno a nasraně říká: "Podívejte se, do čeho sem málem šlápnul!"

Sem tam nákej sem tam t'uk.

STŘEDA 04.07. 2001 12:34

URÁÁÁ! ZAČÍNÁ MI DVACET DNÍ VOLNÁÁÁ

Jo, je to táák. Dovolená. A následující dva tejdny, plus svátky od zejtra... To je žůžo.
Dnes rán sme makali. Oprašovali lampy, lepili chemoprénem rohy koberců (btw. docela ma ten tolén hnusný opojení - takový na blití) a sundávali nějaký cedule. Celkem zbytečná práce.
Však dneska v 0:05 sem si dal špeka a paxme až do půl druhý se spolubydlícím pařili Quake 3. Móóc dobrý. Sem si nastavil subwoofer tak, aby mi pječně hučel, xvěly se stoly a střelba, ta aby pořádně vynikla. V kombinaci s účinkem THC a adrenalinem vyplaveným během souboje sem si tááák hučel. Cejtíl sem svý srdce, jak si maximáálně bušelo a já pobíhal a střílel... No hustý.. móg hustý. A paxem šel spát. Přestože jsem spal asi jen 4 a 1/2 hodiny, taxem se vyspal do pohody. Žádná únava, čipernost jak wewerka Chiperka. Krásný ráno.
Byl jsem koupit tři litry vína. Jednu flašku pudem vypít tak za cirka pul hodiny do parku a druhou mám na zejtra. Jedu totiž na [Litoměřickéj kořen](#) a tag xci aby nám cesta vlakem pječně utíkala.

Právě zjišťuju, že venku xčije. Doufám, že přestane, protože pak bysme nemohli sedět v parku a pít víno. Rozmrdaný zasraný počasí. Jen doufám, že nebude xcát následující tři dny. To by mě fuckt dost nasralo.... :((Ale mám malý stan, a na nohy mi netáhne. Mám něco málo hulení, a tak mi potáhne. Já být básník :))))
Takže be happy....

Mrtvému koťátku vylezlo střívko.

NEDELE 08.07. 2001 17:56

Táák. Bylo to sqělý a náročný jaxvině.

Musím zareagovat nejdřív na reportáž na Nowje, kde se xlubili, že wobjevili jaxe na Máxáci prodávali drogy. Bylo mi na blití z toho jak to uvedli. Záběr na lidi jak balej džojnta a komentář "daj se tu sehnat i tvrdé drogy. například heroin." Právě díky těmhle vysranejm reportážím si obyčejný zasraný občani můžou myslet "když balíš džojnta, že balíš héro". Jo, a když je někde nákej vysranej piwní swátek, tak to tam pobíhají mezi wožralejma tatíkama a slintají něco wo piwním moku. Nic proti piwu, ale ta prezentace... ta prezentace.... z ní je mi na blití.

To byl dost nechutnej začátek. Ale i já si občas zkonzumuju wjetší množství legálních alkoholových drog. Ve středu, možná si to někdo přečet o něco výše, sme šli pít do parku víno. No bylo to celkem hustý. Taxme si každej dal asi litr Frankofky, a paxme vyrazili na piwo. Sem si dal něco kolem čtyř kousků, xvíli sme pařili kulečnik (no wůbec mi nešel) a já se pak odpotácel na nádraží, hábych se dostal domů. Pjecně se se mnou postel motala.... Dokolečka, dokola..... (a teď se si vzpomněl na Orlík.... dokolečka, dokola, budou všixni dohola. :))) kdyby měli fšixni rakowinu, ták by to bylo hustý jaxvině.)

Ve čtvrtek sem s M. a jeho roštěnkou odjel do Litoměřic na fest'áček. Než se rozpovídám jaxem mi tam líbilo, musím si vylejt srdce a napsat něco málo slintů o festivalových kultúrách.

Když vyrážíte někam na hudební festival, je nutné se na to dobře připravit. Buďto se můžete zařadit do kategorie "velkejch hust'áků", co si všexny peníze vysomrjou přímo na místě, spí tam, kde upadli zmoženi alkoholem, a je jim jedno esli si cokoliv zničej nebo zmračí. Nebo se můžete vyrovnat do řady s "hust'ákama". Ti si obvykle berou jenom spacák (deku) a spěj tam kde jim to kolem půlnoci připadá nejhezčí. Přičemž se ráno diví, kam to lehli. Paxou takový "měkký hust'áci". Ti si sebou berou navíc stan (někdy i karimatku). Jinak si vystačí jen s minimem wjecí. (Já bych se zařadil do kategorie "měkkej hust'ák", kam sem se přesunul z "hust'áků", protože sem si koupil před třemi roky stan). Podle mých pozorování pro tyto tři kategorie je společné, že se obvykle po celou dobu festivalu nemyjí. Nebo jen minimálně (tj. děšť, příležitostná koupel v řece, apod.) Můj učitel na biologii říkal "že kdo se meje na wejletě je prase". No má to sqělou atmosféru, smrdět jaxvině, když jedete na fest'ák. :) No a paxou "malý měkkoni". Ti se mejou, mají věci na převlečení a nedejbože si čistí zuby. Ještě by se našlo pár lidí pro kategorii "fuckt velký měkkoni", který si sebou vezou přívěs a v něm domácnost. Jednou sem dokonce viděl televizi. Stejně rozdělení by se dalo aplikovat i na účastníky techno parties.

Jste li zařazeni v kategorii, musíte si zvolit oblečení nebo jeho styl. Jedete-li na alternativní festiválek (například jako byl Litoměřickej kořen), logicky si neobléknete značkový oblečení s fajfkama. Pokud ste velý hust'áci, wezmete si styl "punk". Takže starý rozesraný oblečení s nápisy "haweel is not dead", "syd vyčůz nebil vrah" a tak podobně. To je hodně důležité, protože takové oblečení se moc nezničí, spíte-li ve škarpě. Zde již začíná bejt strašně důležitý na co se festivalový účastník cítí. Pokud se cítí být alternativní, nezávislák nebo jak xcete "prostě Anti", volí obvykle nekomerční oblečení. V případě Litoměřického kořenu převládali batikovaná trička (hlavně u samic od člověka), jednoduchá volná kombiné, látkové kalhoty, ručně pletené kabely... etc.. Pokud nejezdíte na jiné zajímavé akce, vystačíte si se všim "nekomerčním". Můžete přijet v saku, džínách, qádrex, s meksickým sombrérem. S čím xcete. Hlavně, aby se to odchylovalo od hlavního proudu. Pokud vaše babička pjestuje nějaký okrasný keřky, doporučil bych vyzkoumat jaký maj semena. Protože se z nich dají dělat korále, kterými hlavně dívky ohromují ostatní. Pokud jste natolik šťastlivými, že máte bohatou tetičku v polynésii, takový mušličky sou super věc. Jenže, obvykle se to nikomu nexce vyrábět, a proto tu máme tržní hospodářství, ve kterém furt někdo něco vyrábí a někomu prodává.

Směnou jednotkou jsou peníze. Tákže, máte-li peníze hrdě vyražte někam do ethno šopu. S vlasy si můžete dělat co chcete, pokud si je odbarvíte, nebo si nexáte u svého kadeřníka udělat dredy, jenom plus. Máme tu nezávisláka jak z Bravička. K doplnění image je potřeba několik detailů. A to knížka, bloček a tužka, cigarety, marihuána, nejíst maso a kytky. Co si vyberete. A s tím se musí dále pracovat. Tzn. knížkou listovat a simulovat čtení (já si v takovém hlučném prostředí číst nemůžu, páčto se jaxi nesoustředím), popřípadně si něco čmárat do bločku. Nejspíš je asi jedno co, protože tu je stejný problém jako u čtení - soustředěnost. Tak nějak mi to nejde. Největší frajeři si sebou mohou vzít dýmku, ale nezapomeňte, že se obvykle z dýmky kouří jen jednou denně, aby stihla vyschnout močka...

S tímhle oblečením a názory je samozřejmé, že nemůžete vyjet nikam jinam. Na takové house party, byste vypadali asi dost divně. Stejně tak jako někdo ve značkovém oblečením na festáku v Litomeřicích. Je jasný, že výjimky potvrzují pravidlo. :))

Osobně preferuji vizáž "normální". Tzn, že ve džínovech kraťasech, tričku bez potisku (nebo něčím drobným - např. Sybase) a sandálech můžu jako správně inteligent vyrazit kamse mi zájde a nebudu budit pohoršení. Jenže, co dělat když nejsem žádné ortodox a líbí se mi víc věcí, než jedním směrem jdoucím lidem. Je jedno jestli ethno, techno nebo howno. A barvit si vlasy ůli každý akci taky nexci. Takže se dopouštím jen drobných extrawagancí jako je "trpasličí" čepice (takovou jako nosej trpasličí :)), telefon v kapse (to sem vyzozoroval, že i hodně velký hustáci měli často telefon) a marihuánu (nebo navíc ještě ekstošku) v kapse. Pokud jste zařazeni do kategorie, máte připravené oblečení, sbaleno svých pár švestek a něco málo špeků na cestu, VZHŮRU NA AKCI...

A první bude Litoměřický kořen, na který jsem se vypravil s M. již po štvrté (1996,1997,1999). Dále mě čeká ještě festival v Králíkách (no už jenom ůli Living Colour), na 90 procent FluffFest (tuším, že se tak menuje) v Plzni na začátku srpna (přehlídka HC kapel), pak bych se rád jel vysmažit na Summer Of Love (letos tuším bude na dostihový dráze v Pardubkách) no a kdybych vystih CzechTek, ták bych byl šťastnej jaxvine...

Litoměřký kořen 2001 - 5-7. července na Cyrila a Method-jeje.

Den První

Vyjždíme po obědě a lemcáme víno. Sice M. vyměknul, ale přeci si ještě trochu dá. Jeho slečna nepije. Na místo akce přijždíme něco po 15:00. Slunce svítí a já mám pocit, že se letos konečně pořadatelům podařilo něco, o co se pokoušeli v Sovjetském svazu sedumdesát let. Tj. poručili vjetřům a dešti. A jaxem později zjistil, dokonale. Kupujeme lístek, cena 480 kaček na místě není až tak tragická. Jen cestou k areálu se ze mě pokoušeli dva borci dostat dvě koruny. Zásadně nedávám, ale paradoxně se mě jeden z nich snažil obrat ještě jednou. Taxem byl rozhodnut mu potřetí dát pjetku. Jenže už sem ho nepotkal, jeho smůla.

Stavíme stany. Za areálem, hnedka u řeky. Případá nám to jako dobrej nápad (což byl) a vyrazíme do vnitra dění. Letní kino v Litoměřicích je asi nejhezčí areál jakej sem viděl. Hnedka za nádražím, v parku mezi vzrostlými stromy (nejpíš olše), s krytými sedačkami. Fuckt ideální i pro deštivé chvíle. Stále pijeme decentně víno. Na pódiu paří Třetí zuby. Nebyl jsem ještě tak moc rozkoukán a zorientován, a vlastně mě chytli až po Rudovousu Fru-Fru Serious. Což snad měl bejt projekt lidí z Pluta. To se mi moc líbilo. A pak už to jelo jak po drátku. Letos se totiž organizátorům podařil namixovat hodně dobrej program, ve kterém bych udělal málo změn. Myslím, že asi nemá význam vypisovat všechny kapely jaký sem viděl a slyšel. Jen bych se zmínil o těch, který mě vyloženě dostaly. Prvním byl Váša a jeho Ty syčáci. Hodně moc dobrý byli lidičky z Buchty a Loutky. Kteríto s hudební prudkcí předváděli i divadýlko. Moc se mi na začátku líbil obraz France Kafky, kterej měl přidělaný hejbací uši, takže mu hejbalí s ušima. To mi připadlo takový "kafkovský". A moc mě dostali televizním programem o životě jednoho obyčejného howna. Hodinu a něco před půlnocí nastoupili L.Amat and Tonton Macoutes. Sakra hustá věc. Zpěvačka pěla "beztextový" písně, vlastně hrála na svůj vlastní hlas za doprovodu kapely. Po nich nastoupila Iva Bittová. Určitě top hvězda večera. Osobně bych svoje pocity popsal jako "kurwa, bitovou fakt žeru jaxvině". Bohužel tu se projevil drobný bug. Myslím, že organizátoři měli proložit Bittovou a L.Amat něčím skákacím, nebo aspoň nějakou kapelou, která by pjela písně s texty. Případalo mi to ke konci vystoupení Bittový trošku únavný. Přeci jen na textu si většinou ulítnu, a někdy jeho potřeba. Grupu Muzycznu

Celkem sem byl zvědavěj, protože je to skoro legenda a já ho ještě nikdy naživo neslyšel. TAxem si ho poslech. Po něm následoval Jan Burian, jehož texty se mi moc líbili. A vůbec, celý to bylo takový silně minimalistický, jen klávesy... :)) Skupinu Maraca sem neslyšel celou. Nějak mi vyloženě neseslo spojení bedujínskejch songů a kytar. Jó holt, nejsem ten správnej ethno. I když originální arabský bubínkáře byx si celkem rád poslex. Následující kapely si už ňák nevybavuju. Víím, že sem si dával zbytek vína, nějaký piwo a trošku hulení. Zbytek sem si xtěl totiž nexat na wecír.

Jo, vlastně se mi líbily Hadry z těla, po kterejch vystoupili Nšoči. Akorát sem měl takovej pocit, že sem cosi zaslech o rozpadu a ještě žiju v takovém domnění, že když jsem je viděl naposled, že s nimi zpívala ještě žena. Ale je to kapela mého mládí, taxem si s xutí dal Periférii nebo Jaxi Taxi. Po Swordwistrombones, Ahmed má hlad (pokud si dobře pomatuji, tak to bylo hodně punkový regé) a Kapele ze wsi Warszawa nastoupili Psí Vojáci. Na výkon Topolových Psích Vojáků není co říct. Proste dokonalý a vynikající vystoupení. Osobně bych řekl, že zatím nejlepší jaký sem kdy viděl. Lidi je vůbec nextěli pustit z podyja a tak Topol zahrál sám několik věcí jen na klavír. Dost úžasný. Vrxolem večera byli Mongol Ajalgu. Lidová kapela z Mongolska. Dwa xlapíci a jedna ženská. Zaspívali pár hodně, ale hodně zajmawejch songů. Dali sme poslední špetku hulení a já si je užil jaxvině. Buď hráli nějaký hodně pohodový a klidný songy, nebo naopak několik "chrčivejch" vypalowaček. Lidem se moc líbilo a ani sem se jim nedivil. Vystupowali v lidovejch krojích, takže mi připadali jako mimozemšťani. Hudebnice měla ňákej nástroj (vzdáleně mi připomínal cimbál) na kterej hrála prstama. Před každou písničkou jej ladila, což mě silně zaujalo, jelikož se ladil kličkou, kterou měla schovanou v prostou nad strunami. Takže vždy, když zaklapla kryt, taxe ten zwuk cwaknutí dřeva o dřevo pjekně zesílil. Myslím, že i jim se to líbilo. Mongolka sice zachovávala během koncertu kamennou tvář, ale xvílema sem si všimnul, že se usmála, ale hnedka zase nahodila kamennej xixt. I když je mi jasný, že hodně bylo způsobeno exotickou atmosférou, takže sem si říkal, že kdyby ňáký číňani pozwali ocad' ňákou dexofku na čínskej punkovej festival, že i ti 150cm vysocí číňani, s obarvenejmá wlasama, by naxcaný tančili a hustě tleskali. Ale o tom to je... Hlavně haby byla pohodička.

Na závěr vystoupili Trio Con Brio, což byla vážná muzika. Já jsem si však poslechl jen první pesničku a paxem si šel lehnout. Byl jsem mírně unawen.

No a co se dělo dál? To někdy příště. Nejpíše zejtra....

On fetuje, ona fetuje, ono fetuje, oni fšixni fetují.

ÚTERÍ 10.07. 2001 14:29

Den Třetí

Vstal jsem o něco dřív. Xtěl sem si jít totiž nakoupit do města nějaký živoblití. Xvíli sem čekal na M. s S., ale tak nějak jim to vyprdelení trwalo dyl, taxem se na to vysral a šel sám. Litoměřice sou hodně zvláště kulturní město. Newím, jestli nejsou součástí nějakýho fondu pro zaxování krásy, ale jako město je to woprawený. Škoda, že takovejch měst není v republice více. Ale i přesto všexno pozlátko jsem rád, že v Litoměřicích žijou normální lidé. Když jsem se blížil k náměstí, směrem od nádraží, přívítala mě reklamní cedule zwoucí k návštěvě SexShopu. A to mě silně utvrdilo, že i Litoměřicích žijou lidi, kteří si rádi zapíchaj.

Nakoupil jsem v potravinách na náměstí. Do toho obxodu xodím pokaždý, když sem v Litoměřicích za jakýmkolif účelem. Je to tradice. Koupil sem si sejra, rohlíky, jeden welkej rohlík a dvě flašky s wodou. Cestou nazpět беру ještě Rephlex, habych měl co číst. V areálu narážím na M. se S., jaxe zrowna vydavají na cestu za nákupy a pravděpodobně i za pátráním po stopách po K.H. Máxovi (newim proč, ale z legrace mě napadlo "po stopách K.H. Franka" - možná to bude blížkou přítomností Terezínské pevnosti...), jestli nemaj v ňákým domě například Mistrovo sušené howno... :)) Vyndavám si deku na trávnik, otevírám sejra a žeru. Přitom sem si prohlížel hezké barevné obrázky v Reflexu. Když sem se dostal ke Cause Šri Chinmoje, tak mi wolal W. esli čistě náhodou nejedu na Máxáč. Řekl sem mu, že sem v Litoměřicích a popřál mu dobré ekstošky. Paradoxně je W. odpadlíkem z Šri Činmojowa klanu. To to dopracoval... Má ženskou, občas papá ekstošky a pracuje na sebe..... Ale to je správné.

Taky tam psali, že Šri Činmoj má problém se svojí sexuální orientací. Je fakt, že s tím šátkem na hlavě vypadal jako stará babka. Ale to není podstatné, habych se zabýval kýmsi pro mne nezajmavým. Kolem dwanácté sem se totiž odebral do areálu poslouxat muziku. Dávám si piwo.

Ten den jsem jix vypil asi pjet. Jako první smažej Deratizéři. Je to ňáká folkařina, sami říkaj že hráli naposled na Portě, ale měli dobrý texty. A ty se mi líbily. Paxem zaregistroval Klec, kteří hráli klezmer, pokud si dobře pomatují. Moc dobrá vjecička. Něco po štvrtý hodině vstoupili na pódium The Chancers, kteří zaplavili posluchače hodně dobrým ska. Lidi je nextěli pustit ze scény a proto přidali hodně písniček. Každopádně to však nebyla poslední ska kapela, která měla ten večer vystoupit. Po nix začali hrát Krásné Nové Stroje. Trvalo mi asi dvacet minut, než sem se na jejix muziku adaptoval. Jakmile sem však "poxopil" wo co gou, taxem si pjekně ulít. Polemic - pro mne žádní neznámí. Poslechl jsem si je již v Xrudimi, taxem se těšil slovenský ska. Ale už se blížila ta osudná xvíle.

Cirka kolem wosmý nastoupil Neočekávaný dýchánek. Již na začátku jejich zpěvák ohlásil, že se z Francie žene ňákej hustej průser, kterej tam zabil sedum lidí. Osobně sem si nebyl jistej, esli si čistě náhodou nedělá prdel. Jenže cosi ve mě hlodalo, že by to byla hodně drsná prdel. Taxem si šel uklidit ponožky, který sem měl položený na stanu, aby nezmokly. A poslouchal sem. Západním směrem od hor obloha zčernala a oxladilo. Rozeběhl jsem se pro svetr do stanu. V okamžiku, kdy sem se vrátil do areálu pod střechu se zved vítr JAXVINĚ. Nejdřív byl mírnej, pak zesílil a začali padat větve, a areálem se nesl oblak prachu, listí a malejch větývek. Od západu se blížilo černo. Po tomto vjetru se spustil ještě větší a s destěm. Seděli sme v zadních lavicích, M. se S. za mnou. Najednou sem ucítil jak mě něco praštilo do ramene. Otočil sem s s myšlenkou "kurwa, praštila mě ňáká letící vjetývka", habych se vylekal. Spadla větev jaxvině a M. minula celkem o malej kousek. Oba nás trefila jen konečkama. Přesunuli sme se za ohrazení ke zvukařovi, kterej si celou aparaturu zakrytoval. Ani sem se mu nedivil. Spustil se fuckt hustej liják. Říkal sem si esli to vydržeji stany, esli náhodou neodletěj nebo na ně něco nepadne. Měl jsem v něm doklady, deku, spacák. Stále byla dost tma. Slyšel jsem jak padají větve. Najednou se v neuvěřitelné tichosti skácel strom co byl po pravé straně. Byl jsem přeqapen jak málo rámusu vydá strom, když padá. Vliv určitě měl hukot bouře, ale přeci sem se divil. Pořád sem si říkal, že esli to přežijou naše vjeci, budu rád jaxvině. Měl sem taky strach o kytičky, protože se nesly éterem zprávy, jako že to bude po celý republice. Což mi sice připadalo jako blbost, ale v takové vypjaté situaci.... Nevíte, čemu věřit. Ale pozitivní bylo, že lidi byli furt v pohodě. Stál sem tam pod tou promítací kukaní s ňákejma hhumaníkama, se kterejma sem zazdílel strach o úrodu a shodnul se na tom, že by bodnul džojnt. Jenže hulení nebylo... Když déšť aspoň trochu ustal, vyrazil sem zkontrolovat stany. Hódně hustá apokalypsa. Stánek u vxodu byl pryč a přístupová cesta k Labi a dozadu byla zablokována velkejma loužema, padlým stromem a ohromným qantem větví. Některý stany byly postaveny, jiný byly vytržený z kolíků. Naše stany přežili. Nebo se mi aspoň tak zdálo. Akorát sem musel zatlouct všexny kolíky znova, ale první ohledání ukázalo, že to dopadlo neuvěřitelně dobře. Vrátil jsem zpět do kina, abysme počkali co se bude dít. Již tou xvíli se nesly hlášky, jako že dvě auta sou přeražený napůl od stromů, že odlítlo několik stanu a asi tři lidi maj tržný rány na hlavě. Bylo však úžasný jak to dobře dopadlo. Aparatura byla navhla nebo nešla elekrika. Taxe nehrálo. Lidi z Neočekávanýho dýchánku přinesli před lidi malej altánek, ve kterým hráli akusticky. Jen tak. Lidem se to líbilo, takže vodehráli asi pjet - šest písniček, než se zhulili.... :)) Sme se pak s M. a S. rozhodli, že to zabalíme a pudem spát.

Když sem vlez do stanu, bylo mi jasný, že úplně až tak v pohodě to nebude. Reflex jsem měl nacucanej vodou takovým, způsobem, že sem ho musel vyhodit. Ale z jedný strany mi zaxránil život, protože, kdyby tam nebyl, tak by vodu cucalo něco jinýho. Paxem zjistil, že v levým zadním rohu stanu, kterej byl nejniž mám taky vodu. Bohužel roh spacáku byl v tý vodě, takže jeho konec se pjekně nacucal. Musel sem ho vyždímat. Nááááštěstí, deka zůstala suchá, taxem si rozložil spacák pod sebe, tak, aby mokrá část byla u nohou a zabalil sem se do deky. Pohoda klídek až do rána.... Sme ráno zabalili (ne džojnta!!) a vyrazili na vlak. Teprve až za světla byla vidět ta zkáza. Tyny větví, poraženej strom tak paradoxním způsobem, že si to musel M. vyfotit. Strom byl vyvrácen z kořenů a stany wokolo zůstali stát. Tzn. vedle stanů (20 čísel od nich) byla díra do země jaxvině. Fuckt tam bylo přeražený auto napůl (což sem těm lidem vůbec nezaviděl). No hustýyy. Dokonce i ve zprávách o tom večer bylo. Můžu říct, že už bych něco podobných nechtěl zažít.... A taxme sedli na ryxlík směrem na Kolím a jeli domů...

Táákže takovej byl letošní Litoměřickej Kořen. Hodně vypečenej, hodně sqělej a hodně hutnejch zážitků. Na závěr se musím zmínit o zvukařovi. Newím jaxe menuje (jeho křestní méno je Láďa), a zatím zvučel fšexny předchozí ročníky. První den se zvuk vychytával, takže jako obvykle to první tři kapely odesraly, ale pak už to zvučelo sqěle. Takže díky.

Hodně mě potěšilo i festivalový "městečko". Piwo za 15kaček, Langoš za 20, smažák s hranolkama za 45. Hodně dobré ceny. Vyloženě tak akorát. Moc bych si přál, aby tenhle trend vydržel i do budoucna. Jediný co mne nepotěšilo, byly zavřené hajzlíky v hospodě. Když já tak nemám TojToj hajzlíky rád. Proto sem musel chodit xcát ke stromu. Právě ty hajzlíky v hospodě mě dycky těšili, protože to na jinech fest'ákách nebylo. Ale což... Mne to nerozhází... No, kdo na tomhle fest'áku byl, rozhodně neprohloupil.... Its Óll.

Svítlí slunce. Fčera večer sem GM poslal letní vydání týdeníčku. Sem zwědaf, kdy vyjde. Ale nijak to nespěchá. Myslím, že si dám se psaním deníčku woraz, protože mám nákej nápad, kterej bych chtěl sepsat. No stejně se nic zajmawýho nebude dít, a když jo, tak wo tom napíšu.

Slunce svítí, ale jak na koho.

ČTVRTEK 12.07. 2001 15:21

Ták to včera přišlo. Někdo nám usnul. Podle průzkumu IPčka to bylo v lese. Jo, přesně tak. Nějaký návštěvník z lesa. Takže to naprosto dokazuje, že vtípy o zhulenejch zajících jsou naprosto pravdivý. I zvířátka v lese mají internet. Představuji si, jak někde na okraji lesa sedí v noře zajíc před terminálem a zhulenej si čte můj deníček a myslí si jaký sou ty lidi úplný magoři. Jediný co ho naprosto bezpečně nesere je legalizace. Jako zvířátko může tvrdit, že neví co hulí..... :) Zdravím dotyčného čtenáře.....

Spolubdlicí dotlačil tašku plnou Erectusů. Je to náký energetický lemcání, který jeden známej koupil kus za šest kaček. Sice jsou plechovky buď bez potisku nebo promáčklý, ale za ty prachy..... To nežer...

Mám jednoho samce. Už se to dá poznat. :(Pjekně mě to sere. Myslím, že ho nechám dorůst a pak svoji cestu ukončí v másle. Nic moudřejšího mě nenapadá. Aspoň k něčemu bude dobrej.

Samci sou swině.

SOBOTA 14.07. 2001 17:21

Taxem si adl džojnta. Pjekněn a zahrádce, v klidu a míru hnedka vedle svých kytiček. Mám jednoho samce. Myslím, že sem to už psal o něco výše. Ale jsem z toho pjekně vedle.

Si tak někdy přemejšlým, jak by se asi tvářila sousedk wod naproti. Vždy když jdu na zahrádku tak kouká zwokna. Zajímalo by mne, co by asi říkala, kdyby věděla, že naproti ní bydlí "ten feťák, co wo nix powídaj na nové", jestli by zawolala flojdy. Určitě newím, ale bezpečně vím, že by koukala z wokna jaxvině.

Mám rozepsaný ještě dvě věci. Jenže je tu celkem wedro a na mne působí dost útlumowě. Nic mne nepadá. A taxem si šel psát deníček, protože sem už delší dobu neaktulizovat. A xce si psát wo ničem. Nebo wo ničem bez obsahu. A tohle je nejlepší příležitost. Bať.

Hodně sem si zvyknul poslouxat muziku se subwooferem. Takže když přijdu někam, kde se hraje jen na repráčky, a to třeba jen v klubu, docela silně mě ty basy xyběj. Je to táákový divný, když neslyšíte pořádně údery bicíx.

Každopádně to wedro wydržím už qůli kytičkám. Ty zbylý xytly nákej drugej dex tak rostou. Pjekně je zalejwám a hlídám esli se na ně mravenci nepokoušej nasadit mšice. Dneska se jeden pokusil, taxem ho nezabil, ale jen zfouknul.

No když už sme u baráku, mám dvě nowý sqwělý story. Tož ta první. Jak je ten barák mezi cihlama děrawej, tak v něm bydlí mravenci. Doted'ka vylezali jednou dírou. A pokusy je umlčet fšemy mexanickými a xemickými prostředky vyšli naprázdno. Vždy se vrátili. No a asi před dvěma dny sem vylez na zahradu a koukám, mravenci nikde. Taxe ptám M. co s nima udělal a mi řek, že se nasral a těm mrawencům naxcal. Jo doslovně naxcal. No zatím jsem je ještě neviděl. Táákže, až budete řešit problém co s těma malejma červejma mravencema, ták serte na xemii. Prostě se pořádně napijte (třeba piwa), nexte to řádně uležet a řid'tě se:

XCETE-LI SE ZBAWIT MRAVENCŮ, TAK JIM NAXČIJTE!

A zaručeně to bude fungowat. Myslím, že to asi pošlu do TV Nova do Rad Ptáka Loskutáka. No

moc se těším, až přijedou reportéři z TV Nova prozkoumat "tu novou metodu na hubení mravenců", zavedem je na zahradu, postavíme před záhonek a....:

"Takže vy byste chtěli vidět novou metodu na hubení mravenců?"

Gondík: "Jasně, myslím, že diváci budou určitě hodně zvědaví, jelikož mravenci trápějí spoustu lidí."

"Princip je děsně jednoduchý. Podívejte se této stěně. Pořádně zaměřte kameru na toto místo a sledujte výklad," a ukázal byx jim mezi stěny k otvoru, ze kterého lozej mravenci. No a my bysme se postavili k tej stěně, pječně skoro wodorovně, aby kamera mohla zabrat vlastní úkon vyhubení. A tak bysme je vytáhli a naxcali do díry.

Fakt byx chtěl vidět, jak by se Gondík tvářil. Ještě by zbývalo vysvětlit, že to vopravdu funguje a že to nejní podwod. Třeba by to nakonec odvysílali, když mohli poslat do étheru paní co plete svetry z xlpů svýho psa. No a tak by se diváci dívali v neděli odpoledne po obědě na Rady, a přišel by na řadu převratný objev v oboru hubení škůdců. A tam bysme byli jak xčijeme mezi konopím na barák... No wono by se na tom dalo i vydělat. Strašně miluju reklamy TeleShoppingu, NovaShoppingu, kde nabízej převratný vynálezy na udržení postavy, univerzální všečističe a já nevím co fšexno. Ale kdo ví co myslím, tak poxopí. No a pak by mohl scénář vypadat třeba takto:

Obraz 01: Strašně hustej obrázek velkého mravence jak žere malej dům.

Obraz 02: Vybíháme na scénu a máváme.

Obraz 03: Záběr na lidi jak se postaví a jásají. Mohli by i křičet naše jména. Např: "Marek!! Marek!!! Mixal!!! Mixal!!! Marek!! Urááááá Slááááá Ste nejlepší"

Obraz 04: Záběr na nás jak stojíme. Říkáme: "My sve vám přinesli nový způsob hubení škůdců."

Obraz 05: Záběr na diváky jak jásaj jaxvině.

Obraz 06: "Určitě znáte mravence. To sou takový ty malý swině, co sou sxopný sežrat celej berák i se psem. Boj s nimi je většinou marný..."

Obraz 07: Záběr na fotografie s různými obrázky. Například "Boj mravenců s lidmi s plamenomety" "...ať to zkoušíte silou...", obrázek "s manikem co leje H2SO4 do mraveniště" "... nebo xemicky..." Takto by to mohlo xvíli pokračovat.

Obraz 08: Záběr na udivené diváky. V jejich tváři se bude značit sklamaní, údif a souhlas.

Obraz 09: Záběr na nás. "Jenže my vám přinášíme nejnovější a nejdokonalejší metodu hubení mravenců, jenž jsme vypracovali za pomoci nejlepších japonských odborníků"

Obraz 10: Záběr na Dr. Jasushita Masashotyho: "Tento pripravek my vyvijet tri léta s nejlepší vědec z naše laboratorš"

Obraz 11: Opjet my na scéně: "Tisíce děkovný dopisů z celého světa dokazují dokonalost metody..."

Obraz 12: Střix na tlustou americkou ženu: "Díky tomuto objevu přestali náš dům sužovat termity."

Obraz 13: Střix na eskymáka: "Pořád bojujeme s mravenci sněžnými. Naše iglů se rozpadala během jejich každoročních přesunou za zimou. Jediné iglů nezůstalo celé. Tato metoda nám konečně přinesla způsob jaxe mravenců zbavit."

Obraz 14: A zase my. "Vidíte, a to je důkaz. Xcete vědět v čem převratná myšlenka spočívá,"

Obraz 15: Diváci. Volají ano, sem s tím. a ták

Obraz 16: My. "Nejdříve musíte najít jejich hnízdo. Tzn. Budete hledat místo s největší koncentrací mravenců. Jakmile ho najdete úplně ideálně, stáhnete kalhoty, spodní prádlo a N - A - X - Č - I - J - E - T - E!!!!. Áááno naxčijete"

Obraz 17: Záběr jak xčijem na barák.

Obraz 18: Záběr na diváky ja provolávají slávu a wolají naše jména.

Obraz 19: No ted'ka bysme jim to zwopakoli, vybrali nějakýho diváka z publika, aby si to vyzkoušel, že to není těžký. Na závěr by proběhla nějaká ta garance úspěšnosti a podobně.

Třeba bysme vydělali takový qantum peněz, že byx nemusel do smrti pjestovat...

Druhá baráková story je tuším ze fčerejška, kdy se vstal, přišel do kuxyně, kde pobíhal Mixal s tím, že nám do baráku vlít vrabec. Jo vrabec. Nevím kdy, nevíme kudy, protože dole byla okna zavřená. Jenže tam byl celou noc, protože stihnul posrat v kuxyni záclonu a v koupelně dlaždičky.

Wrabci sou blbí.

JEDEN DEN

"Dobrý den. Pěkně vás tu vítám. Již jste tady dlouho nebyl," řekla postarší paní s drdolem. "Chcete to jako obvykle?"

"Jo, stačí jen na dopoledne," odpověděl jí nevrle a těšil se až vstoupí dovnitř. Neměl příliš v lásce tyhle postarší paní v kase. Působily na něj takovým značně opršelym dojmem. Měl rád svůj klid a mír. Vzal si tedy podávaný lístek, zaplatil za něj a vstoupil.

Chvilí se procházel mezi obrazy. Paradoxně mu vůbec nic neříkaly. Koukal na všechny ty rozteklý hodiny, berličky, žlutý krávy, trojúhelníky a oči tam kde by neměli být. Nikdy ani nechápal co na tom můžou lidi vidět, jak se koukal, nikdy nenašel žádnou myšlenku, kterou by umělec zaklel do obrazu. Měl však rád klid, který tam byl. Dopoledne galerii navštěvovalo hodně málo lidí a on tam mohl sedět a pozorovat.

Podíval se na hodinky. Bylo něco málo po devátý. "Musím to stihnout do dvanácti, jinak budu mít malér v práci," pomyslel si nahlas. Jedna jediná návštěvnice se ohlédla. Byla to postarší blondýna s velkýma červenýma náušnicema. Krátce se na ní usmál a radši sklonil hlavu, aby se na ni nemusel dívat. "Doufám, že to není pro dnešek všechno," pomyslel si tentokrát již jen pro sebe. Ale naděje umírá poslední. Vstal a začal se procházet.

Koukal na jakési hodiny na větví. Říkal si, že ten kdo to kreslil musel bejt asi dost velkéj magor. Jak může někoho něco takovýho napadnout. Kdyby na tom obraze bylo nějaký zátiší nebo krajinka, tak to by pochopil. Ale tohle...

Když se nad sebou tak zamyslel, uvědomil si, že je v tom případě trochu divný, když chodí dívat do galérie na obrazy, kterejm vůbec nerozumí. Přišla nová návštěvnice. Tmavovláska, asi tak 170cm vysoká, trochu jako věchýtek mu připadala, jak byla hubená. Chvilí se na ní koukal, ale pak si všimnul, že přišla s partnerem.

"Tak to není nic pro mne," řekl si potichu a dál chodil po místnosti a tvářil se hodně zamyšleně. Vlastně opravdu přemýšlel. Dumal nad svojí existencí, nad tím co dělá, proč to dělá. Nořil se do hlubin svého nitra a objevoval další a další skrvny na svém životě. "Co jsem dokázal? Pracuji, peněz mám celkem dost. Děti nemám, rodinu nemám, jsem sám a nikdo mě nemá rád. Žiju neuspořádaným životem," honilo se mu mozkem. Neměl tyhle stavy rád. Byl si vědom toho, že jsou to počínající abstinenci příznaky. Bylo mu jasné, že se musí cestou do práce stavit u dýlera, aby si koupil něco do zásoby. Věděl o své závislosti, ale nechtěl se léčit. Proč taky? Stejně mu moc času nezbyvalo a ten si chtěl pořádně užít. Aby odcházel ze světa s pocitem, že aspoň něco.

Poslední dávku si dal asi před dvanácti hodinami ještě v práci. Šlehnul si ji na záchodě. Nebyl si jistej, ale matně si vzpomínal, že vyuh asi na dost dlouho, protože pořád někdo klepal na dveře. Vůbec mu to však nevadilo. Když se dostal do stavu, ve kterém byl schopen vnímat, sebral si z kanceláře zbytek věcí a vyrazil do města. Obešel pár klubů, vypil něco málo vodky a chtěl si koupit prostitutku. Žádná s ním nechtěla jít. Vůbec nemohl pochopit proč. Vždyť peníze měl. Nakonec si to udělal sám v parku a pak sednul na tramvaj a jel domů.

"Vidiš to. Všimni si těch kontur u hodin." Zaslechl za sebou. Otočil se. Hubená slečna povídala něco svému příteli. Chvilí na ně civěl a až když si uvědomil, že jim je to nepříjemný, otočil se a šel kus dál. "Sou to kecy," pomyslel si a vytáhl sušenky. Měl hlad. Celou noc nic nejedl. Peří mu potlačilo chuť k jídlu a hlavně už i vystřízlivěl. A to ho děsně štválo. Chtěl být opojen. Jedno čím, jedno jak, ale cítil, že nechce žít v týhle realitě. Kouknul se na hodinky. Tři čtvrtě na deset.

"Ještě mám čas." Chuť na drogu se zvyšovala. Nevěděl co si s tím počít, už jen pomýšlení mu zvyšovalo srdeční tep. Vzpomněl si, že si koupil cigára, tak se sebral a šel do foajé k popelníku. Zapálil si a slastně vychutnával chuť tabáku pronikajícího do plic. Po chvíli se uklidnil, ale bylo mu jasné, že to nebude dlouho trvat a abstinenci příznaky se vrátí. "Musím vydržet aspoň do dvanácti." Dokouřil. Típnul zbytek cigára o popelník. Rozhlédl se po chodbě. Nic moc v ní nebylo. Kromě několika laviček, nástěnek s nějakými obrázky a novinovými výstřížky. U stropu se pomalu otáčel starej větrák, jenž vůbec neměl žádnéj vliv. "Je to v prdeli, už aby byl podzim. Tohle teplo mě sere," zanadával si. Sednul si na lavičku a podíval se na zem. Podlaha vypadala jako by jí nikdo už hodně dlouho neuklízěl. Prach, v rozích odpadky a okolo lavičky plivance. Spousta plivanců. Vytáhl si svůj diář a podíval se co ho dneska čeká. Na půl jednou měl domluvenou schůzku s nějakým obchodníkem. Napadlo ho, že si asi nestačí šlehnout. "To bude hodně drsný, snad to zvládnou." Nebylo by to poprvý co by šel na schůzku v náběhu. Už to několikrát udělal a pokud nenastanou

nějaké komplikace dá se to ukočírovat. "I když posledně to bylo pěkně drsný," vzpomněl si na schůzku s manažerem jedné významné společnosti. Šňupnul si tenkrát trochu víc kokainu a to ho málem při jednání složilo. Prvních patnáct minut bylo nejdrsnějších. Myslel si, že odlítne někam úplně mimo. Akorát si pomatoval, že blábolil celkem nějaký nesmysly. Naštěstí to dobře dopadlo, protože se mu podařilo droze přitáhnout opratě a výsledek byl úžasnej. Dokázal toho chlapíka přesvědčit, že když jim dá 30 procent slevu, že na tom ještě vydělá. Defakto to byla pravda. Vždycky ho fascinovalo jak dokázal na koxu vymyslet věci, na který by normálně nepřišel.

Zapálil si ještě jedno cigáro, odklepával popel na zem a díval se na stěnu. Byla neuvěřitelně hnusná. Pavučiny, vyškrábaný podpisy, místy byly vidět cihly. "Proč to neopravěj?" Nemělo to význam řešit. Pod okny byly stopy po vodě, která při každým větším dešti protekla mezi špatně utěsněnými skly. Bylo mu z toho prostředí na blití. I když ten pocit mohl být také způsoben abstinencií příznaky. Tím si nebyl jistej.

Šel zpět do galérie. Všimnul si, že přišel hlídač. Postarší pán s vysílačkou za pasem. "Tak ten by toho moc neuhlídál," usmál se. Všimnul si nové návštěvnice. Vysoká plnoštíhlá blondýna. S korálky kolem krku. Připadalo mu to jako nechutná kombinace, ale byl rozhodnut počkat 15 minut jestli se nestane zázrak. Musel to uspišit, protože si začínal uvědomovat, že do dvanácti bez drogy nevydrží. Přiblížil se k ní zezadu a koukal jakoby přes její rameno. Cítil její voňavku. Vůbec se mu nezamlouvala, vyloženě ho dráždila ke kašli. Chvilí chodil okolo, tvářil se zadumaně. Nevěděl jak má začít. Tak si řekl, že na to půjde jako obvykle. "Slečno, nevíte kolik je hodin?" Podívala se na něj a pak na hodinky. "Za deset minut jedenáct."

"Děkuju vám," a zamyslel se. "Co říkáte na tu žlutou krávu?"

"Velice expresivní. Myslím, že autor chtěl vyjádřit svůj pocit z návštěvy venkova," bez přemejšlení mu odpověděla. "Myslíte jako, že spatřil někde na venkově žlutý krávy", ironickým tónem se zeptal.

"Nemyslím, jen chtěl podle mne říci, že nezáleží na tom kde žijete, ale jak žijete."

To ho dostalo. Došlu mu, že má pravdu. Chvilí přemýšlel a zrovna, když chtěl něco říci, si jí všimnul. Byla to přesně ona, jakou hledal. Vysoká, štíhlá tmavoláaska s decentním náhrdelníkem okolo krku. Dlouhé vlasy jí splývaly na bílou šiji. A krásné nohy, bez jediného chloupku byly ozdobou celého těla. "Tak to je ona," ihned věděl. "Tuhle a žádnou jinou."

Poděkoval blondýně a pomalým krokem se blížil k nové návštěvnici. Vypadal jako lovec, který se blíží ke své kořisti. Nic ho nedonutí vzdát se svého úlovku, tu musí mít. "Dobrý den, slečno. Nevíte kolik je hodin?" Opatrně se zeptal.

"Jedenáct hodin a deset minut," odpověděla mu jemným hláskem. Srdce mu radostí nadskočilo.

"Děkuju vám. Můžu se vás na něco zeptat?"

"Samozřejmě. Ptejte se."

"Co říkáte na žlutou krávu?"

"To je velice zajímavé dílko. Nejsem si jistá co tím chtěl autor říci, ale určitě toho měl na srdci hodně co ho tížilo," odpověděla mu. Přesně to si myslel taky. Trochu se zamyslel. "Mohl bych vás, slečno pozvat na večeři?" Vysoukal ze sebe. Dívka na něj chvilí hleděla jako by netušila co po ní chce, ale pak souhlasila. Dala mu své telefoní číslo a on jí slíbil, že večer určitě zavolá. Rozloučili se.

Vyšel ven a slastně si vydechl. Tak to by pro dnešek měl. Nyní musí jít sehnat svého dýlera, dávku už potřeboval. Vyndal si svůj mobilní telefon z kapsy u kalhot, našel v seznamu Johnyho a zavolal mu. Dlouho trvalo než to zvednul. Měl strach, aby byl doma.

"Nazdar. Co potřebuješ? Vlastně, když voláš tak asi to jedno," ozvalo se z druhé strany.

"Přesně. Seš u sebe?" zeptal se.

"Jo, klidně se stav. Mám prima zboží. Bude se ti líbit," odpověděl hlas na druhé straně.

Úlevou si oddechl. Má po problému. Mávnul na taxík, řekl řidiči adresu a nechal se odvézt tam kam potřeboval. K Johnymu.

Johny byla taky svérázná postavička. Prodával jen svým stálým zákazníkům a že jich měl hodně. Cizí odmítal, pokud prodal někomu neznámému, musel ho doporučit někdo z nejbližšího okruhu stálých zákazníků. Obvykle si všechno vozil sám ze zahraničí, nebo si nechal uvařit na zakázku. Tenhle způsob kšeftu mu stačil na žití a umožňoval mu přežít policejní zátahy. Zatím na něj nepřišli. Johny pravděpodobně dýloval hlavně pro potěšení a že ho to bavilo.

Taxík zastavil na udaném místě, zaplatil a vystoupil. Rozhlédl se. Úplně obyčejná čtvrť, ve které žila střední třída. Zazvonil na zvonek a někdo na druhé straně zmáčknu tlačítko a dveře se otevřely. Vstoupil do domu, přivolal i výtah a vyjel do posledního patra. Johny vždycky bydlel v posledních

patrech. Věřil totiž, že mu to nosí štěstí. Opět zazvonil. Otevřel mu sám Johnny. Byl ještě v županu, pravděpodobně měl nějakou návštěvu. Uvědomil si, že ani neví jak se Johnny skutečně menuje. Vždycky ho znal jako Johnnyho a nenarazil na žádné indicie, které by mu prozradili jeho pravou totožnost. Bylo mu to stejně ukradený, i kdyby se jmenoval třeba Bůh. Johnny ho odvedl do zadní místnosti, zavřel za sebou dveře a otevřel příruční trezor.

Vyndal z něj malý umělohmotný pytlíček, ze kterého odsypal na laboratorní váhu. Dva gramy. "Bude ti to stačit?"

"Úplně v pohodě. Díky. Kolik za to chceš?"

"Dva tisíce."

"Kolik? Tak hodně?" udivil se. Ale pak si uvědomil, že když Johnny chce dva tisíce, tak asi ví proč je chce.

"Dobře, souhlasím. Tady to máš," vyndal si z náprsní kapsy peněženku a podal Johnnymu dvě tisícové bankovy. "Můžu si to dát hnedka u tebe?"

"Ale jo. Buď wopatřej, je to fakt síla," souhlasil Johnny a odešel kamsi do hlubin bytu.

Vybalil si nádobíčko. Byl na něj náležitě hrdý. Bylo vyrobený v Mexiku na zakázku a stálo ho dost peněz. Do misky s připraveným roztokem nasypal třetinu prášku. Když Johnny říká, že je to síla, tak ví co říká. Než někomu něco prodal, sám si to vždy vyzkoušel. Zapalovačem zapálil kahánek a nechal směs povařit. Zatím si připravil injekční stříkačku. Byla vyrobená ze stříbra a měl k ní doma ještě nádobu na dezinfekci. Jednou začas ji povařil, aby se ve skleněném tubusu nerozmožili nějaké bakterie. Nasadil jehlu a natáhl obsah misky do stříkačky. Naučným hmatem vyklepl vzduch a pustil ven kapičku roztoku s drogou. Těšil se. A moc.

Stáhl si levou paži obinadlem, nahmatal žílu a zkušeným pohybem zasunul jehlu. Během několika milisekund byla stříkačka prázdná a ihned cítil jak začíná droga účinkovat. Stačil ještě vyndat stříkačku ze žíly a cítil jak se noří do hlubin. Nebylo nic. Jen on sám. Neviděl nic. Jen sebe sama. Necítil nic. Jen sám sebe. Nesl se nicotou a prožíval to slastné opojení. Nic ho netrápilo. Najednou začal cítit silný puls v útrobách mozku. Zpočátku proběhla jedna myšlenka. Po chvíli další. Intenzita kmitů se zvyšovala a najednou si uvědomil, že všemu rozumí a všechno chápe. Cítil se silný a inteligentní jako nikdy předtím. Otevřel oči. Stěna se mírně prohnula, ale to mu nevadilo. Rozhlédl se po pokoji. Byl stále u Johnnyho. Při pohledu na hodinky zjistil, že má pouze deset minut na to, aby se dostal do centra na domluvenou schůzku. Zbalil nádobíčko, podíval se na postel jestli mu něco nevypadlo z kapes a odešel. S Johnnym se neloučil, protože by to nemělo význam. Z ložnice bylo slyšet slasté hekání a proto se rozhodl, že ho nebude rušit. Proč taky. Stejně se brzo zase uviděj. Otevřel dveře, přivolal si výtah a stisknul tlačítko s nápisem "Příz."

Zvedl se mu žaludek z toho jak rychle se výtah propadl do hlubiny. Nečekal takový intenzivní zážitek. Světla blikající při projíždění jednotlivými patry ho velice rozrušovala. Způsobovala mu barevný fleky v zorném poli. Byl rád, když výtah zastavil a vyšel na ulici. Překvapili ho lidé. Cítil jejich životy, cítil jejich pachy, cítil, že by je nejradši všechny pozabíjel. Zavolał si zase taxík. Když přijel, řekl taxikáři adresu jednoho domu v centru města a nechal se odvést.

Když dorazili bylo již pět minut po začátku. "To je tak akorát," pomyslel si a ještě se stávil na toaletě. Opláchl si obličej, přičísl vlasy a vyšel ze dveří. Cítil se nabitý energií a myšlenkami. Na občasně zvlnění prostoru si již zvykl a tak ho nevnímal. Cítil se jako král.

"Dobrý den. Omlouvám se, že jdu později, ale zůstal jsem viset v zácpě před mostem," omluvil se ihned při příchodu. Japonský manažer se na něj podívá a kývl na souhlas. Sedl si ke kulatému stolu, nasadil si do ucha malého elektronického tlumočnicka, vyndal dokumenty a začal.

Vysvětloval proč je smlouva s nimi lepší než s konkurencí, že u nich na tom vydělají mnohem více.

Japonec nic neříkal. Jen se divně smál. Začal si myslet, že je něco špatně. "Proč nic neříká?"

Uvědomil si, že mu buší ve spáncích a slyšel vzdálené dunění. Mírně ho to překvapilo, protože nic takovýho nečekal. Ale přisoudil to účinkům látky, která kolovala v jeho krevním oběhu a soustředil se na jednání. Japonec promluvil.

"Vaše nabídka nám připadá výhodná. Nebude Vám vadit, když ji projednám s vedením?"

"Vůbec ne, mám odejít?"

"Nemusíte, nebude to nic tajného," odpověděl japonský obchodník a sundal si tlumočnicka. Chvilí hovořil do telefonu, ale on to nevnímal. Proč taky. Byl si jistý, že má Japončika na kolenou. Byl na sebe náležitě hrdý. Podíval se na hodinky. Od začátku jednání uplynuly slabé dvě hodinky. Vlastně si ani nepamatoval co všechno řekl. Nebylo to důležité, jeho obvody byly nabuzeny na maximální výkon

a to mu stačilo. Nic víc nechtěl.

Japonec si nasadil tlumočnicka a řekl, že s podmínkami souhlasí. S úlevou si oddechl. Přesně tohle čekal. Zvedl se a potřásl si s obchodníkem rukou.

Když byl na odchodu, zaslechl jak na něj obchodník volá: "Neměl byste to s tou látkou přehánět. Tady u vás se ještě moc nevyskytuje, ale my s ní máme hodně problémů."

Ohlédl se, ale Japonec se již věnoval nějakému telefonímu hovoru. Odešel.

Zamířil ke své pracovně. Těšil se až se natáhne do křesla. Byl hodně unavený.

Křeslo ho celého pohltilo. Zbožňoval ten pocit. Zapnul si počítač a čekal až nastartuje poštovní klient. Chtěl si vybrat poštu, ale tajně doufal, že mu nikdo nic nepíše. Přeci jen, již se zoufale těšil na večer. Vypnul si mobilní telefon a začal si číst Japonci dodanou dokumentaci. Jednalo se o nějaký úplně nový hardware pro připojení se k síti. Naprosto vůbec tomu nerozuměl, proč taky. Byl jen pouhý obchodník, jakých jsou na zemi milióny. Akorát ho štvalo, že mu neukázali aspoň vzorek. Virtuální realitu na síti měl rád, čas od času si zašel do kavárny, aby se nechal připojit. Nejvíce se bavil při komunikaci s ostatními lidmi. Obvykle si povídal o drogách a sexu. Nic jiného ho nebavilo. Telefon. Zazvonil mu na stole telefon. Pomyslel si, jak je to možné, vždyť ho přeci vypnul. Telefon byl zapnutý. Nebyl si sám sebou jistý, ale zvedl. Volal Johny. "Nazdar, jak se máš?"

"Dobře. Můžu vědět cos mi to prodal?"

"To je teďka velká novinka. Vozej to sem nějaký Rusové z Japonska. Stojí to dost peněz."

"Je to síla, ale mírně mě to vyvádí z míry. Zkoušel jsi to?"

"Samozřejmě, perfektně sem si zapíchal." Měl pocit, že v Johnyho tónu je jistej podtext, ale nevěděl jakej.

"OK. Zejtra zavolám. Baj."

Položil přístroj na stůl a zapálil si cigaretu. V prostorách firmy se nesmělo kouřit, ale nařízení ignoroval. Měl kancelář sám pro sebe a nikdo za ním bez předchozího ohlášení nechodil. Opět se podíval na hodinky. Čtyři hodiny. Čas se neskutečně vlekl a proto se rozhodl, že to pro dnešek zabalí. Svoji povinnost si splnil, Japonce přesvědčil, a žádnou další schůzku neměl domluvenou. Rozhodl se, že si dá ještě trochu té nové látky. Naházela si složky do aktovky, vypnul počítač a zhasnul.

Na záchodě nikdo nebyl. Zavřel na zámek, posadil se na sklopené záchodové prkénko a vyndal svoje nádobíčko. Nechtělo se mu píchat, tak si odsypal trochu prášku na desky s lejstry, kreditkou udělal dve lajny, vyndal stříbrný šňupátko a do každé z nosních dírek natáhl jednu lajnu. Hlava se mu zatočila. Cítil jak látka klouže po nosní sliznici, až ji ucítil v krku. Najednou explodovala. Tělo se mu stáhlo v křeči, nevydal ani hlásku. Cítil mohutné záchvěvy, místnost se najednou začala zvětšovat. Stěny se sklopily jako když se otevře krabice. Seděl na záchodový míse a koukal na moře. Okolo všude bylo moře. Nikde nic jiného, ani vlnka. Ohromná spousta vody. Nic necítil. Jak strašně chtěl, aby ho ovíval jemný vánek. Nic takového se mu nedostávalo. Najednou se před ním udělal mohutný vír, který všechno vtahoval do sebe. I jeho. Stěny se najednou zvedly, místnost zmenšila. Někdo klepal na dveře. Aktovka, šňupátko a pytlíček s drogou byly poházené na zemi. "Haló, nebud'te tam tak dlouho. Jste v pořádku?"

Uvědomil si kde je a zakřičel "Jó, ihned jdu." Podle hodinek neuplynulo ani 15 minut. Uvědomil si, že měl pocit věčnosti. Posbíral všechny svoje věci, podíval se do zrcadla, opláchl si obličej vodou a hmátl po klíče. Vzpomněl si, že by měl spláchnout. Vrátil se dva kroky zpět a provedl to. Celkem ho pobavilo, jak se mu ruka neskutečně prodloužila.

Když otevřel dveře, omluvně se usmál a zamířil ke dveřím. Byl rád, že jde pryč. Poslední dobou ho práce neskutečně štvala, ale bylo to jediný co uměl. A tak ji dělal. Byl si vědom toho, že skoro celá firma stojí na tom, jestli se dokáže s potencionálními zákazníky domluvit. On to dokázal. Proto si ho vydržovali, i když měl pocit, že o jeho závislosti na chemii věděj.

Venku bylo pod mrakem. Mávnul na taxík. Nechal se odvést domů.

Bydlel ve sklepním bytě. Strašlivě ho štvalo, ale nehodlal s tím nic dělat. Říkal si, že to nemá význam komplikovat, stejně v jen přespával. Ani s úklidem si nedělal žádný velký starosti, protože uklízel, až když to uznal za vhodné. Ten okamžik se blížil, ale dneska ještě ne. V chodbičce se povalovala spousta černejch pytlů s domácím odpadem a několik krabic s novinami. Jen dveře se snažil si

nezablokovat. Záchod čas od času potřeboval, zvláště když to někdy přehnal s alkoholem. Vždy se snažil doběhnout včas. Sundal si boty a přešel do pokoje, kde ze sebe shodil oblek a sebral z postele kapsáče a mikinu. Nebyl si jistě jestli si má dát sprchu, ale pak si to rozmyslel. V kuchyňském koutě vyndal z ledničky sýr, ukrojil si kus staršího chleba a z mrazáku vyndal dózu s marihuanou. Vyndal z ní jednu palici a zbytek vrátil. Přešel ke stolu, snědl potraviny a ubalil jointa. Nevěděl jestli kombinace japonské drogy a marihuany je šťastnej nápad, ale jeho zkušenost říkala, že tráva jde kombinovat skoro se vším. Tak proč ne s tímhle.

Natáhnul se na postel, na břicho si položil popelník a zapálil jointa. Prvního práskla si pořádně vychutnal. Nechal ho v plicích aspoň dvě minuty, než začal cítit, že mu chybí kyslík. Prudce vydechl a uvolnil se. Cítil neskutečný klid a pohodu, měl pocit, jako by veškeré problémy odešly s kouřem. Dal si dalšího šluka a pak znova. Jointa kouřil dost dlouho, nebo aspoň měl ten pocit, hodinky nesledoval. Nakonec zůstal jen filtr, odložil jej do popelníka, který položil na noční stolek vedle postele a zavřel oči. Usnul.

Když se probudil, měl pocit že mu zvonil telefon. Podíval se a skutečně někdo volal. Myslel, že ho vypnul. Zkusil zavolat na číslo volaného a čekal.

"Ano?," ozvalo se na druhé straně. "Někdo mi z tohoto čísla před chvílí volal," řekl tiše do telefonu. Měl pocit, že mu vypadnou kosti z těla a někam odejdou.

"To jsem byla já, nepamatujete si na mě? Dneska jsme se ráno potkali v galérii," ozvalo se na druhé straně.

Chvíli přemýšlel, protože měl takový pocit, že číslo dostal on a ne ona od něj. "No jasně, že si pomatuju. Proč voláte tak brzo?"

"Nudím se, a tak jsem si vzpomněla na vás. Neruším?" "Samozřejmě, že ne. Chtěl jsem vám za chvíli zavolat," odpověděl v podřepu. Připadal si jako idiot, sedí na bobku, volá mu slečna, která by neměla mít číslo. Začínal mít pocit, že se děje něco, co by se dít nemělo.

"Kde si dáme sraz? Chtěl jsem vás pozvat na večeři," řekl a a rozhodl se již nepřemýšlet. "Co takhle na Náměstí? Nevadilo by vám to? Co třeba za půl hodiny?"

Zamyslel se, Náměstí bylo dost daleko, ale při troše štěstí by to mohl stihnout. "Dobře budu tam. Dejte mi, prosím, deset minut navíc. Je tu hrozná dopravní zácpa."

"Dobře, budu se na Vás těšit," odpověděla a položila telefon.

Dal do krabičky od filmu zbytek trávy, sebral novou krabičku cigaret a nazul si boty. Před domem si zavolal na taxík a nasměroval řidiče k Náměstí. Opravdu byla dopravní kalamita. Nikdy moc nechápal, kam všichni ti lidé mohou jezdit ve čtvrtek v šest večer. Vystoupil na Náměstí a rozhlédl se. Náměstí bylo největší ve městě. Na jedné straně park a na druhé Vítězný oblouk. Najednou si uvědomil, že se zapomněl domluvit na přesném místě srazu. Mohla být kdekoliv. Vyndal z kapsy mobilní telefon a zavolal na její číslo. Dozvěděl se, že již také na Náměstí a čeká v parku. Šel za ní. U prvních laviček si jí všimnul. První co ho zaujalo byly vlasy. Ráno určitě odbarvené nebyly. Jinak vypadala stejně, jak si pomatoval. "Ahoj. Kam půjdeme?"

"Je nevím, nechám to na tobě," řekla nesměle. Chvíli přemýšlel, a pak ji navrhl restauraci u Montyho. Byla jeho oblíbená, dělali tam vynikající pizzu a vždy tam měli aspoň jeden volný stůl. Souhlasila. Pizzerie byla nedaleko a proto šli pěšky. Celou cestu oba mlčeli. Jen šli vedle sebe.

Procházka netrvala moc dlouho. V některých shopech již rozvítli první neóny, když došli před pizzerku. Vstoupili dovnitř a rozhlédli se po volném místě. Jedno objevili úplně na konci a proto si tam sedli. Restaurant byl postaven v nějakém středověkém sklepě nebo to aspoň tak mělo působit. Každopádně klenba mu připadala pokaždý monumentální. Vždy přemýšlel, co zde bylo před dvěma lety. Jestli se tam skladovaly potraviny, nebo sudy s nápoji. Opustil zbytečné myšlenky a vrátil se zpět ke stolu. Vybrala si z jídelníčku nějakou vegetariánskou pizzu a on si dal salámovou. Měl na ní chuť.

"Pracujete?," zeptal se, aby řeč nestála.

"Ne. Jsem na volné noze," řekla s úsměvem. "Takže jste nezaměstnaná?"

"To ani ne, ale spíše provozuji různá příležitostná zaměstnání. Jak to zrovna vyjde," stále s úsměvem Mony Lisy.

"Můžu vědět v jakém oboru obvykle vyhledáváte práci?"

"To máte složité. Obvykle prodej za účelem zisku."

Přinesli jídlo. Byl docela rád, protože se mu na ní něco nezdálo. Hlavně, aby to dopadlo. To bylo

jediné co potřeboval. Pozoroval ji, jak začíná pomalu ukrajovat ohromný koláč těsta. Uřízla kousek nožem a pak jej pomalu nesla ke svým ústům. Měla krásné rovné a bílé zuby. Skoro vypadaly jako umělé. Jemu se však líbily. A nejen ty. Vůbec mu celá připadala od rána nějaka hezcí. Nebyl si jistě jestli se mu to prostě jen nezdá, ale bylo to tak.

Zoufale nevěděl o čem si s ní má povídat, ale měl pocit, že ani ona neví co říci. A tak raději mlčel. Dojedli jídlo a objednali si ještě víno. Když jej v tichosti dopili zeptal se.

"Nepůjdeme si sednou někam ven? Třeba na náměstí?"

"Proč ne. Stejně jsem raději na čerstvém vzduchu." Byl tomu rád. Měl chuť na cigaretu a v nekuřácký restauraci si jaksí nemohl zapálit. Považoval to skoro za diskriminaci.

Zpět na Náměstí se nechali odvést tramvají. Nechtělo se jim jít pěšky i když to byl jen kousek. Na Náměstí vystoupili a přešli přes silnici. V parku bylo hodně lidí, ale přesto si našli jedno volné místo. Posadili se a zapálil si cigaretu.

"Nevadí vám, že jsem si zapálil cigaretu? Už jsem na ní měl chuť k zbláznění," zeptal se. Sice pozdě, ale přeci. "Nevadí, nemáte ještě jednu? Dala bych si též."

"Samozřejmě, klidně si berte. Jen tak mimochodem, nedala byste si jointa?"

"Klidně, jestli vám nebudou vadit ti lidé okolo..."

"Neбудou. Proč by měli?" Mezitím co kouřil cigaretu, vyndal z kapsy filmovku, vysypal rostlinný materiál do cigártašky a smíchal jej s tabákem. Ihned jak dokouřil, pořádně jej promnul mezi prsty a smotnul jointa. Balení ho značně uklidňovalo, proto ten rituál zbožňoval. Když měl marihuanovou cigaretu hotovou, chvíli jointa jakoby hladil, vložil do úst a zapálil. Zhluboka se nadechl. Pak jí podal jointa a čekal co se bude dít. Natáhla.. Bylo vidět, že nekouří trávu poprvé. Dala si práska, který by zaručeně nezkušeného uživatele rozkašlal. Jí ne. Byl rád, že měl takové štěstí.

Tak tam seděli a podávali si jointa. Když dohořival k filtru, zeptal se jí, jestli by si nedala shota.

Nebyla proti a tak se snažil, aby byl co nejlepší. Zhluboka se jí díval do očí, když proud vzduchu z jeho plic procházel skrz úzký otvor filtr do jejích úst a plic. Měla modré oči.

"Nechceš jít ke mě domů? Posedíme, dáme si ještě jointa a pak uvidíme," zeptal se nesměle. Báł se toho co řekne. "Klidně. Pojedeme taxíkem? Moc si mi nechce dopravou."

Souhlasil a zvedli se. Cítil se uvolněně a neuplynula ani minuta než došli ke stanovišti taxíků. Vybrali si hnedka první v řadě a řekl, že by chtěli do Ulice.

Ona netušila, že má dva byty. Jeden ve kterém obvykle přespával a druhý, do kterého si zval návštěvy. Také ho půjčoval svým přátelům a přátelům svých přátel. Chtěl za to většinou nějakou drobnou finanční pozornost.

Zastavili v Ulici. Byla to luxusní čtvrť, ve které byt nebo dům určitě stál celý majetek. Peníze si musel vypůjčit a pak pomalu splácel. Celé tři roky trvalo než byl byt jeho. V domě nebyl výtah. Stejně to byly jen tři patra a nikdo nepředpokládal, že by se výtah mohl někomu hodit. Paradox. Když jej vybavoval nábytkem, stěhováci zuřili. Točité a úzké schodiště. Odemkl.

Překvapila ji malá chodbička, čekala něco mnohem většího. "Napravo je skříň na šaty, nalevo toaleta a koupelna," řekl jí. "A tady je moje království," otevřel dveře do obývacího pokoje. Oproti chodbě byl obrovský. Celému tomu dominovala postel. Letiště. Ohromné letiště. Tento kus nábytku potlačil celé své okolí. Sedací souprava se stolečkem vypadala jako malá houbička mezi stromy. "Klidně se posad'. Já půjdu uvařit čaj. Jestli budeš chtít jointa, tak si klidně ubal. V misce na stole by ještě mělo něco být." A odešel kamsi dozadu.

Posadila se a rozhlížela. Kromě sedací soupravy, stolečku, skříňky a postele nebylo v místnosti skoro nic. Na podlaze korek, stěny pokryté jakýmsi dřevem. Zaujala ji velká bílá plocha nad postelí. To místo bylo tak prázdné, že měla pocit jako by tam něco chybělo.

Přišel a položil před ní stříbrný podnos s čajovou konvicí a dvěma šálky. "Jestli budeš mít chuť, můžeš si nalít. Já se půjdu osprchovat. Měl jsem náročné jednání s partnery."

Nalila si čaj a pomalu upjela.

Sundal si oblečení a hodil jej do koše se špinavým prádlem. Postavil se do sprchového koutu a pustil si vodu. Potřeboval ze sebe smýt celý dnešní den. Měl pocit, že trval celý věk, že večer nepřijde. Pískal si nějakou písničku, kterou slyšel v rádiu. Vyčistil si zuby a prohlížel se v zrcadle. Nevěděl co si má myslet. Pak si vzpomněl, že nechal v kalhotách ještě zbytek nákupu od Johnyho.

Zašátral v koši, nahmátl kalhoty a z kapsy vyndal umělohomotnej pytlík. Vysypal zbytek drogy na roh umyvadla a koukal na něj. Přemýšlel jestli si má jít pro buchnu nebo jestli si stačí šňupnout. Rozhodl se pro to druhé. Šel do pokoje, ona seděla a popíjela čaj. Usmál se a vyndal ze stolku šňupátko. Podívala se na něj.

V koupelně si sednul na koš se špinavým prádlem a sklonil se k umyvadlu. Prudce nasál zbytek prášku. Rozkašlal se. Překvapilo ho to a čekal na náraz, jenže nic nepřicházelo. "To je nějaký divný, asi se to nesmí brát tak často," pomyslel si a zavřel za sebou dveře.

První, čeho si všimnul, byly její vlasy. Zase měly jinou barvu. Tentokrát zrzavou. "Prosímte, neměl bys něco ke šňupnutí?" zeptala se ho s mírným strachem v hlase. Podíval se na ní a chvíli přemýšlel.

"Měl jsem nějaký nový koření od kamaráda z Japonska. Jenže už nemám. Stačila by ti trocha koksu?"

"Určitě, díky moc," odpověděla.

Moc, moc si přál, aby ještě něco bylo v jeho tajný skryši v chodbě za skříní. Vždycky si tam nechával železnou rezervu kokainu pro nečekané okamžiky. Svým požadavkem ho zaskočila a potěšila zároveň. Věděl, že závěr bude hodně zajímavý. Otevřel skříň a odsunul jedno prkno. By tam. Sice jen zbytek, ale postačoval. Odnal jej do pokoje a vysypal na podnos. Podal jí své šňupátko. Vyndala z kabelky telefoní kartu, srovnala dvě čáry a s grácií si šňupla. Vzrušilo ho to.

Posadil se vedle ní. Na hodinkách odpíplo devět hodin. Pozoroval, jak jí nabíhá účinek kokainu. Dotknul se jejích zad. Nic neřikala a proto si přisedl. Pustil nějakou muziku a stáhnul hlasitost. Svoji pravou rukou ji obejmul. Seděli vedle sebe a nic neřikali.

Najednou otočili na sebe své pohledy. Ve stejnou chvíli, ve stejný okamžik. Jejich rty se přiblížily a ona ho obejmula. Rty se setkaly. V jakoby prudké křeči oba dva sebou cukli a spadli na zem.

Vypadalo to jako zápas dvou bojovníků. Jeden nahoře, druhý dole. V jednom okamžiku se otočili.

Ze stolku s rachotem spadla miska s konopím a odkutálela se kamsi dozadu. Vůbec si toho nevšimli a jejich souboj pokračoval dále. Boj dvou organismů, boj dvou individualit, boj dvou lidí na drogách, bojovali sami se sebou mezi sebou. Postupně ze sebe strhávali šaty, až byli nazí. Jejich těla byla vzrušená nekonečnou slastí. Zhaslo světlo.

Nebylo nic vidět, jen nahoře mezi trámy střešním oknem do vnitř proudily zbytečky světla. Vzduchem se neslo nařikání rozkoši kombinované s dutými uděry těl korek. Podařilo se mu rozsvítit. Její vlasy měly modrou barvu.

Zvedl ji do rukou a odnesl na postel. Netušila, že postel byla vodní. Cítila jak klesá do hloubky a najednou jako by se její pád zastavil. Cítila jak na ní leží, ústa dokořán a zorničky do široka rozšířené. Uvolnila se.

Došlo ke spojení obou těl. Jejich smysly jako by spojily do jednoho. Cítila jeho rozkoš a on zase cítil její slast. Když chtěl dokázat se stát jí. Pochopil co Johnny myslel tím, "že si skvěle zapíchal".

Představa jak se na ně dívá Johnny ho rozesmála.

Objali se nejtěsněji jak nejvíce to šlo. Oba cítili, že se blíží vyvrcholení. Zavřela oči a přestala dýchat.

Rychlost pohybů přešla na závěrečný finiš. Slunce zapadlo. V pokoji nebylo už vůbec nic vidět.

Jakoby v křeči se jeho tělo protáhlo a tmou se zablesko.

Když se probudil, cítil se jako znovuzrozený. Vedle něj leželo zkrvavené tělo, podíval se, vstal a pořádně se protáhl. Dal vařit vodu na čaj a šel do koupelny. Pustil sprchu a smýval ze sebe stopy krve. Když skončil, oblékl si župan a učesal. Voda na čaj byla hotová, přelil ji do čajníku a přenesl ke stolku. Posadil se, nalil čaj a z kapsy vytáhl druhý pytlík od Johnnyho. Vytáhl nádobíčko a šlehnul si dvojnásobnou dávku. Pil čaj.

Když dopil, vstal a přešel k posteli. Zapálil si cigaretu a díval se. Měla opět jinou barvu vlasů.

Zelené. V hrudi byl vyřiznutý otvor. O něco větší než srdce. Otočil se a otevřel malou skříňku v rohu.

Vyndal z ní sadu štětců a fotografický aparát. Postavil se na postel a jako Rhodský kolos stál rozkročen nad mrtvým tělem, do nějž namáčel svůj štětec a psal na bílé místo:

Drogami zmatený,
krví zborcený.
Křičím hlasitě,
MILUJI TĚ.

Miluji celé tvé tělo,
miluji tvé čelo,
MILUJI TĚ,
jako tvou smrt!

Vedle básně namaloval Její tvář. I s tím velkým, do široka rozevřeným pohledem.
Nakonec vše vyfotografoval, oblékl se a vyšel ven.

O týden později vyšly v novinách dvě zprávy. V jedné byla zpráva o nové sbírce fotografií "Psáno krví" od jednoho neznámého, silně avantgardního, umělce. V druhé byla zpráva o nálezu zohyzdělého těla mladého prostituta. V ten samý den zdravila jedna starší paní s drdolem pravidelného návštěvníka galerie.

Pravděpodobně si říkáte, co se mi to stalo. Jenže, já stále ještě mám dovolenou. A tak si volný čas krátím pravidelným hulením a bušením do počítače.

Fčera byla divná bouřka. Nad kopcem se blejskalo jaxvině. Úplná válka to byla, taxem zavřel wokna, vytáh kompl z elektriky a těšil na něco hustýho. Jenže ta bouřka se nám vyhla, nebe si drobně učurlo a já šel spát. Ráno sem zjistil, že těsně vedle mé nebohé kytičky spadjaxvině velkej kus omýtky. Kytička měla štěstí...

Já jsem magor z Wesnice.

ÚTERÝ 17.07. 2001 17:39

V úterý byla válka. V pondělí byla válka. Dneska je taky válka. Je úterý. A tak bude válka zase za týden.

Vyrazil jsem si dneska do ústavu vybrat si poštu. Tak mi přišlo asi 470 mejlů, což je o zhruba 130 méně než za minulý měsíc. Ale fšexo sem to skoro poctivě přečetl.

V pátek vyrazím na festival [do Králík](#). Taxe moc těším jaxe zhulim. O něco víc než normálně. :))

Sem xtěl něco zapsat. Se mi cosi přihodilo, ale newím co. Ale bylo to docela hustý... Jo, krubobití. Z neděle na pondělí ve východní čexák padaly kroupy velký jaxvině. Byla to bouřka o který sem psal výše... Škody maximální, ale mě blaží že má kytičky měli štěstí..... ááááx.

ÝKWÉ TYQE.

ST+REDA 18.07. 2001 22:16

F4era sem nějak zapomněl uploadovat. Vzpomněl jsem si, až když sem vytuh na chatu s GanjaMillem a Radkem XTC. A paxe mi uže nextělo.

Sem byl dneska v Praze. Jen tak, když mám dovolenou. Ráno sem se proxázel starým městem, a to bylo super. Ještě málo lidé. Nikde skor, žádnéj kránmek, prostě super. Paxem těsně pojedenačty vytuh pod Novou Scénu Národního divadla. četl jsem si od Williana Gibsona "MOna lisa overdrive" - Zběsulá jízda. Je to hustý čtení, prolnutý kybersvěttem, japonskou Yakuzou, Senzonetama a centráálním matrixem. Odehrávaj sem tasy tři děje, které po dvěstě strnaách se protnou v jendom bodě. Hústá, hemži se to samejma drogama a jí občas newím, kkde je kdo. Fuckt hustý. Paxem wyrauil s W. do Kmotry, kde sem si dal po dlouhý době Dábelskou picxu. Miluji ji. Je to protnutí slast a bolesti zároveň. Když ji jíte, xutná sqěle, báječně, a paxe ozvou feferonky, takže při jejím putování v těle si popálíte tlamu, žaludek a nakonec prdel. Ale tááá xut'... Božííí. K tomu šopskej salát a ekstasýýý. Kolem třetí se vyrazil na malou stranu a na hrad. táákovejxk zrasanejx lidí. hlawa na hlavě, na karlově mostě jak na wáčlawáku (jo to divný přirownání.. :)) než jsem došel na hrad, taxem se musel probojovat průvodcem lidí, kteří v babylonské změti řečí pluli na hrad. Viděl jsem japonský turistu, jaxe fotějk s wojákem na stráži. Viděl jsem jaxe při focení ušklíbl. Tim porušil pravidlo nehybnosti. ale já v t u s ním těžce soucítíl. (kurwa, hejbe se mui tady podlaha.. to jehustýýýýý). paxem zkončil v královský zahradě...moc hezkej trávník, ale nesmí se na něj šlapat. začalo pršet. vyšel jsem směrem na vinohrady, kde sem se srazil se znamym, pokecal a dááál si džojntaaa.. sqěělýýýhoooo haše. Troxu sem si vzal na fest'ák. A ted' sem doma a nexce se mi

zvířete. To je panáček poxoutka.

Ha pili sme piwo. Samozřejmě, že sme si taky povídali. Byly to takový ty klasický obyčejný hospodský kecy, jako například "jeden známěj má asi litr meskalinu" nebo "sme se posledně na tý eksošce pječně zmastili" a nebo "já jsem na civilce v nemocnici a děsně se tam chlastá". No prostě takový ty kecy co se vedou u piwa.

Kolem štvrtý sme zaplatili a vyrazili na jointa. Byl dobrej a taxme se šli podívat do areálu. Už nexcalo, ale fšude bylo hafo bahna. Nejvíce v tanečním stanu. Naprosto vůbec sem neměl odvahu vlízt dovnitř a taxem radši stál venku a koukal na lidi. Sem tam se wobjewil nějakej bahenní příznivec. Ale čas se již blížil. Na podýjum měl přijít jakejsi maďarskej Kiss revajvl bend a to byl NÁŘEZ!! Lidi, ja sem se dlouho tak výtečně nezasmál. Kostýmky z elastáků, ve kterejch měli vystříhaný díry a obšitý snad celofánem. No HU HU HU HUSTÝ JAXVINĚ. Řešil jsem, se pod těma dírama holej, ale byl jsem dost daleko, abych se mox pořádně podívat. A jejix kytarista byl táák hubenej, že i ty elastáky na něm plandaly jaxvině. A když přišel na řadu dlouhej jazyk, taxem si říkal "co ještě přijde?". No a přišlo... XRLENÍ KRWE. No normálně XRLENÍ KRWE. Sem málem umřel. A na závěr bylo xrlení ohně, ale to bylo slabý jaxvině. Takže... KISS RULÉEZ! Ale jako strašáci do zelí. No a vlastně ještě jeden poznatek. Tancowal na ně nějakěj starej příznivec KISS. Měl tričko KISS, na hlavě bahno, na těle bahno, všude bahno. Bahenní muž maximálně. Ale jak pařil, bylo na něm vidět, že je maximálně v ekstázi a že prožívá nejlepší chvíle života. Vidí KISS. No sice jen kopije, ale KISS.

A sem si ještě vzpomněl. Fčera mi od BAFa přišla tahle zpráva:

Zpráva od BAF

Mon Jul 23 09:54:00 2001 [----]

jo hele vis co me napadlo u tech KISS jak hulaakaj dycky

ze sou HOTTEST BAND IN THE WORLD

ja bych to prelozil jako

NEJTEPLEJSI KAPELA NA SVETE :-))))))

Na taxem woxutnal ještě jednou to listí. Nóóó newim. Je to zajímavý, taxi furt nejsem jistej co si o tom mám myslet. Asi je to na listí nějaký podzřelý. Budu muset koupit film do foťáku, a pokračovat ve focení. Film jsem minulej tejděn dofoťil.. :))

Taákže co bylo dál v Králíkách. Paxem něco dělal, newim teďka co, ale kolem sedmý (nebo wosmý - teď přemejšším, že to bylo možná pozdějc) sem se vydal na Václava Koubka. Moc moc dobrý. Hlavně jeho vyprávění mě vždycky potěší. Tentokrát se mi moc líbilo povídání, jaký to bylo, když se xtěl stát vegetariánem.

Přemejšším nad tím, že mám trochu zmatek. Koukám do programu a nejsem si jistej tím co sem viděl. Mám pocit, že Koubek byl až po Zion Train, ale newím. Zion Train - hodně dobrý. Móc dobrý, docela sem si pječně houknul, protože sme dali druhý - a poslední toho večera - joint. Dobrej dubovej nářez. Moc se mi líbil jejich kytarista, žil jsem pocitem, že skoro nic nehraje. Ale paxem se dobře podíval a hrál.

Já již však byl zvědavej na Legendary Pink Dots. Vystoupení mě přeqapilo, doslova. Netušil jsem, že je to tak hustý. Mohutná hluková clona, která byla předemnou a v mlze se pomalu kráčejíci charismatický, a to doslova, zpěvák. Nevím, přesně jak ten zážitek popsat, protože to bylo hutný, mohutný a barevný. Prostě psyxedelie.

Pak ještě promítali Lola běží o život a South Park, ale na to sem se vysrál a šel sem si lehnout.

V neděli sem se probudil celkem pozdě. Asi v 10:00. Většina lidí z bandy se zbalila a šla do Dolní Lípky na vlak. Zůstali sme 4, a xtěli vydržet na Living Colour. No a taxme bloudili areálem a šli se v 12 dívat na Slepíčí úlet. Dobrej pohodovej filmeček o slepičkách jak xtějí ulítnout ze svého zajetí na svobodu. Ano každý živočich má nárok na svobodu, ale nesmí žít v Americe. Dali sme posledního džouka a nějakou tu medovinu. Qobědu sem si dal wopečený brambory s rejží a salátem. Dobrá kombinace. Rejžička byla nějaká nažloutlá, docela by mne zajímalo esli ji zrnko po zrnku barvili nebo jen namočili do nějaký womáčky. Balíme. 16:00. Na pódiju stále nic. Žádný kabely, nic. Taxme to v

pjet zabalili a šli na vlak. No... ani zas až tak nasranej sem nebyl, protože nejsem skalní fanda, ale lítost tam byla.. to jóó...

V siks přijel vlak a bedlivým pohledem nás opjet vyprovodila místní policije. Ó.. jak byli důležití. Seděli v autě a koukali. Domů sem dorazil v deset a byl sem rád. Napustil si vanu, umyl se a šel spinkat. A to bylo fše...

Začali mi xodit poštou komixy. No esli je znáte, tak tím líp, a pro ty co je neznaj..... Probůh HULTE RADŠÍ!!!!

RYCHLÉ ŠÍPY SVĚDKY NEŠTĚSTÍ

www.fudge.cz

ZKURVENY VEDRO

ŠÍLENÁ NUDA. ZKOPNU RYCHLONOŽKU Z KOLA. ABY

BYLA NĚJAKÁ SRANDA. DOUFAM, ŽE SI ZLAME HNATU.

TY SEŠ HAJZL, DUŠINE

TADY SE UTÁBORIME

TAMHLE SE NĚKDO TOPÍ

NECH HO, TY VOLE! BUDE SRANDA TAKOVĚJ NAFOUKLEJ UTOPE-

NEC, TO JE LEPSÍ, NEŽ ČLOVĚK ROZIJETEJ VLAKEM.

VIDÍŠ TU PRDELKU? MOHLI BYSME SE NA NI V KLUBOVNĚ VYSTRÍDAT

BAGHA NA RYCHLÝ ŠÍPY, JSOU TO PRASATA

TY SEŠ NÁKEJ ŮTLOCITNEJ, SLUŠNAKU TI NEDALA, CO?

VSADIM SE, ŽE SE UTOPÍ PABLĚ URICEHEJ.

PROBOHA - VONI HO CHTĚJ ZACHRANIT

TADY SE NĚKDO TOPÍ, TAK RYCHLE LÓDKU, A NĚJAKĚ HAKY, PŘINESTE BIDLA

TAM SE NIKDO NEKUPAL, NÁM MUŽETE VĚRIT, JSME RYCHLÉ ŠÍPY

TADY VYPADA TO, ŽE JSOU TAM DVA

TEN MASTIČKÁŘ JE CHCE SNAD ZACHRANIT.

STALO SE TU NĚCO? SEM LEKÁŘ.

NO NEVIM, PO DVOU HODINÁCH.

TEN STARŠÍ JE FOGLAR, CO NAPISAL RYCHLÉ ŠÍPY, Z TOHO PLYNE POUČENÍ: NESKAKEJTE URČENÍ DO VODY BEZ OSMĚLE

NI, I KDYŽ JSTE VZORY ČESTNOSTI, PRAVDY A LASKY.

COLOGNIA PRESS DOPORUČUJE: NEVRHEJTE SE NIKAM PO HLAVĚ, I KDYBY VÁM TVRDILI, ŽE JSOU RYCHLÉ ŠÍPY.

RYCHLÉ ŠIPY SE SÁZEJÍ

V BANÍKU JSOU SALÁTI! - SÁZÍM SE, ŽE VYHRADE SPARTA!

DOBŘE, PROHRAJOU-LI BUZERANTI PŮJDEŠ DO ŠKOLY S NALEPĚNÝMA CHLUPAMA Z KUNDY, KOLEM HUBY

A VYHRADE-LI SPARTA, KUPUJEM BEČKU VETROJKO, PIČO A HOJER, ŠLOHNE FOTROVI PIČU!

www.fudge.cz

SPARTA SPARTA BUZERANTŮ PARTA!

TAV RYCHLO NĚCO TAM J, Ať MOŘMO, VYTRHNEŠ STARÉ NEOH, CHUNDEL A VĀTNÁ, DLOUHE NALEPÍŠ PŘES ODŽAUNY, CHCAT VĀRTA, KURVA TY CYPE, ČEK! DRŽTE HUBU CYPI, MAM TĚD VZTEK!

TOMUSÍ BÝT POFRMOŠNA MĚL BYOMMU TUSTAROU OJET!

TATVOJE STARÁ SIJI ASIMOCNE, MVJE TO JE RYGOL JAK CYP

PIČO TO JENA ZDE CHNUTI TAKA RYBÁRNA

K TABULI PŮJDE ŽAK Z URINE, LAVCE UPHOSTŘED, PROJDE ŠMRDI JAK DYKOBRAZI KLEO!

NECHLAMEJTE SE VY CHUJI

PIČO OO TO JE KURVA!

ŽAKU OPOVAŽLIVÝ!

TA TVOJE STARÁ JE ŠHAD NUTRNE NEBO COKURVA?

DROŠÍM, JA VSADIL NA SPARTU A PROHRAL JSEM!

MÁŠ ŠTEŠTÍ - VĚTER CHUNDEL OOLEK'S - MŤE DODADLA SÁZKA HŮR. JA MŤ SĀM KAMOŠOVI VYKURIT ČURÁKA

made in brno

RYCHLÉ ŠÍPY - HERÁK JE SMAŽENÍ

TADY PÍŠOU, ŽE POLDOVÉ UDELAJÍ VREJ ŠTÁRU NA FETÁKY! NE, ŽE ZAS TÍSLAPEJ POLEZES NĚKAM STIM DUŠINOVIC! HAAHA SPRATKEM. VŠE, ŽE JE NEJVNĚT. BEMBT ŠI SMAŽKA Z CELÝ HO VČERA POKKALA V PERLOVCE DRUHÝ ČTVRTI!

BUCHNY ŽADNY, HERO ŽADNY, UZ MÁM ABSTÁK. JAK KOKOT A SEM ÚPLNĚ DUTEJ! KURVA!

MIREK HODIL HLÁŠKU, VOLE, ŽE OŠKUBEN NÁKOU BUZENU NA WILSONÁKU. JDE SE VOLOVÉ!

ORAL SEX. BITE 7 FUNF HUNDRED MARY.

DMES JA NEŠUKAT, JEDU ZA ŽENA DO KNICHOV AŽ ZITRA PUSINKO.

CO BYS CHTĚL ZA VOPÍCHÁNÍ, ZLATÍČKO?

NEJDRŮV TĚ VOTEBU!

TAK TO TEBU NE, NEJDRŮV MI UKÁŽES, CO - UKIS, ČUMÁČKU.

DRŽ TLAMU A NAVAJ LOVE!

POVŮC! POVŮC! PEDOFIL TADY OBTĚŽUJE TOHO HODNĚHO HOCHA Z RYCHLÝCH ŠÍPŮ!

DOUFÁM, MIREK, ŽE TI TEN CHLAP NIC NEPŘEVĚDÍ.?

LÁKAL MĚ NA LÉZATKO, A PAK MĚ OSAHÁVAL FUJ!

A CO JAN TLESKAČ - ŠLADAL JEN LÉTACÍ KOLD, NEBO TAKY CHODNÍK? - A PROČ SE DLOUHÉ BIDLO JMENUJE DLOUHÉ BIDLO? - MĚL MIREK DUŠIN POMĚR I S JAROSLAVEM FOGL - JESTŘÁBEM? - DOZVÍTE SE NAŮSTŘEDÍ KRIMINÁLNÍ POLICIE.

SLOVNÍČEK:

SMAŽKA - NARKOMAN * PERLOVKA - PERLOVÁ ULICE V PRAZE, MÍSTO TRADIČNÍHO VÝSKYTU SEXUÁLNÍCH PRACOVNIC
BUCHNA - INJEKČNÍ STRÍKAČKA * HERO - HEROIN * WILSONÁK - ŽELEZNIČNÍ STANICE PRAHA HLAVNÍ NÁDRAŽÍ
MAŘENA - PLÁTIDLO SPOLK. REP. NĚMECKO * ORÁLNÍ SEX - FORMA POHLAVNÍHO STYKU * DVA LITRY - DVA TISÍCE
BENGA - PRÍSLUŠNÍCI POLICIE ČR * LOVE - PENÍZE *

Ryxlé Šípy nebo Ryxlé Šlehy?

STŘEDA 25.07. 2001 15:03

Jo. Tak zase howno stihnu. Wod rána natíráme dveře od hajzlů. Asi haby sme to měli hezčí. Jinak prudi opjet František K. s počítačma. Pořád není schopen poxopit výraz "NASRAT". Fuckt debil.

Jinak xčije. Hnusný počasí. Ještě, že mám howno co na práci, kromě posranýho malování v němž zejtra pokračuju.

Roztrhl se pytel s parodyjema na Rylý Šípy. Nejdříve galitní komix na www.koukat.cz v mém týdeníčku, kterej sem dělal s kamoschem, a teď nawíc i upravené vydání origonálnix Froglarowek.

RYCHLÉ ŠPY NA HONBĚ ZA PAŠKEM

Ale že jsem tu hoku zprávi co?

To jo, ale nemusel mi kvát tomu prohnouti stan, kurval!

Sakra už jsem zase dostal chuť... jdu se podívat jestli se už Amálka z té souložky vepamatovala.

Chci šukat... rozdáme si to pěkně v chvíli! Otoč se a nastav zadek!

Pomoooo... ta svině mi nechce podíže!!!

HOLA VĚKNU SE NĚCO DĚJE!

Červenáček řádi... idem se kouknout!

Pomalu, holká, pomalu... já nejsem tvůj typ! Kurva, pomozte mi někdo!

POČKEJTE SVINĚ... TU TÝC LI NERVU DO ZADKŮ!

ŘACH!

JOHLE JE HORŠÍ NEŽ VE ŠKOLNÍKU!!

No tak... Červenáček si chce jenom užít a pak iě zase nechá

Červenáčku, rychle ji to tam strč! Teď to má krásně nastavený!

Doprděs... nestih jsem to!

3 Lunetkama je teda větší zábava.

ŠTASTNÍ LIDÉ, TÍHLE LUNETICI! KHDYPAH MY V MĚSTĚ UŽIJEM TAKOVOU LEGRACII!!

RYCHLÉ ŠPY RADI: NEPÍCHEJ NIKDY NA OVOCE!

PŮJDEME S RYCHLONOŽKOU DO ALEJE, PORÁDNE SI ZAPÍCHAT... NENÍ TADY S VÁMA ŽÁDNÝ VZROŠO, KURVA!

JÁ TE BUDU SUKAT TAM - TY ZPÁTRV!

POŠVEJ SE! TVOJE ŘIT MNE TĚD HEZAJMA, TY BUZHO! DOŠTAL JSEM CHOUTKU NA SADAŘE, JDEŠ SE MNOU NEBO SI TU BUDEŠ HONIT PÉRO?

CHCES HO VYKOUŘIT? A KAM TI TO MÁM NASTŘÍKAT, CHLAPEČKU? K TĚM TŘEŠNIM???

A MNE PROSIM, ŽEŠTĚ ZVLÁŠT PŮL LITRU SEM DO CHLEBNIKA!

NEŽ PŘÍJDEME DO TÁBORIŠTĚ BUDE PŮL LITRA TŘEŠNÍ SE SME-TANGU V PRDELI!

A TĚD MNE KONEČNĚ DŮHLADNĚ VOJEDEŠ!

ALE NA TŘEŠNĚ SE SNAD ANI NESMÍ SUKAT!

www.fudge.cz

SLAVA! ŘITOPÍŠ JSOU TADY!

MIRKU, ROZDĚL TO!

MNĚ JE PŮCHU ŠPATNĚ - TYS MI SNAD NATHRNUL ŘIT, RYCHLONOŽKO!

KDO POSTRÍKNE SEMENEM AŽ TAM ZA TĚN KEŘ?

MIRKA, JINDRA SE U STANU SVÍTÍ A KŘÍČÍ BOLESTÍ!

TO MÁ Z TĚHO, ŽE MRDAL NA TŘEŠNĚ TAM U TĚ STUDANKY!

KURVA, JÁ SE ZBLÁŽNĚM BOLESTÍ - TO JSOU MUKA!

MIRKA, JÁ BĚŽIM DO VSI, SNAD TAM NAJDU NEŽAKĚ AUTO! PŘEVEZEME JINDRU DO MÁRNICE! TO BUDE TO NEJLEPŠÍ!

ZASPAŇY RYCHLONOŽKOVÍ! PÉRO - TO JE SNAD MOŽE POSLEDNÍ HOJINA!

NEBOJ SE VŠECHNO DOBRĚ DOPADNE! JEDEME PŘÍMO DO MÁRNICE, ZA CHVÍLI JSME TAM!

OVOCE ZEJMENA PEČOVTE, VLIVEM ANÁLNÍHO SEXU ZAČNE V ŽALUDKU KVASIT, ZNAČNĚ NARŮSTÁ A VYVINUJE MNOŽSTVÍ PLYNU, TO ZPŮSOBUJE BOLESTIVÉ NAPÍNÁNÍ STŘEV A VŽDY KONČÍ SMRTI. NESUKEJTE NIKDY NA OVOCE!

ZKURVENÍ! MUSÍME JINDROVYM HOJERI TAKHLE RODIČŮM GEŘNĚ NĀM POKÁZIT PEKNĚ OZNAČIT, ŽE SE VYLET... KDYBY ASPOŇ NEVYCHLASTAL VŠECHNU MRDKU... ASI DOMŮ UŽ NEVRÁTÍ ŽEŠTĚ TE ŠTĚSTÍ, ŽE TO DOPADLO ALES PŮJ TAKHLE!

V PÍČE: FOGLAR PRZŇÍ: PISSCHER

Víte co to znamená, když se řekne "NASRAT"?

ČTVRTEK 26.07. 2001 14:53

Zeitra je Czechtek01. První meetingpoint je v Praze. Pokud bude správným směrem, tak byx i vyjel. Ale esli bude někde na druhý straně republiky, taxe na to vyseru. Sim, sim, sim, smutně koukám.... Dneska sme opjet natírali dveře na hajzlex. Pokud někoho zajímá barva, tak je to míchanec modrá+hnědá. Prostě záxodová klasika. František K. zase prudil. P. mu vybalil monitory, protože sem ráno zaspal. Jenže ja to P. fčera říkal, ať se na něj vysere. Nejdřív je xtěl wodwýst nahoru, taxme je vodvezli. Pak xtěl ty počítače vybalit, taxem řek "NASRAT". Jenže P. nevydržel a dneska je vybalil. A pak František K. přišel, ať uklidíme ty krabice. Je to vůl. Ztrávil celej tejden tím, že luxoval počítače. Resp. jejix zdroje. A ještě se rozčiloval, že je kluci nedali při stěhování PO SMĚRU HODINOVEJX RUČÍČEK!!!! No, jenže von je tak blbej, že ho prostě nezabijete a neurazíte... Nepoxopí to.....

Jsem unaven. Dneska možná přijde i kouzelník a asi zajdem na špeka. Takže adyjos, amygoz...
SEKS, DRUGS, ALKOHOLA PJEKNEJ BORDEL

PÁ-TEK 27.07. 2001 13:52

Dneska začíná Czechtek01. Určitě není v Krásně, to je jasný, ale kde, se snad dozvím během pozdního odpoledne. Asi byx zejtra jel, pokud bude rozumná lokalita.

Jinááč sem línej jaxvině. Sme toho udělali skoro howno, protože už je pátek a skoro nikdo tu není. Doufám, že mne nezamknou. To by byla prdel... A na hajzlex poletuje masařska velká jako prase. Vyžraná jaxvině a dělá bzzzzz bzzzzz bzzzzz bzzzzz bzzzzz bzzzzz..... Jaxe tam dostala nevím, protože sou zavřený wokna... Možná za to může Blil Gatez.

František K. je kokot. Kromě toho, že přestavuje počítače po směru hodinek, dává kejzy taktéž na levou stranu. Proč, to nikdo newí, ale nejspíš proto, že myši sou na pravý. Kromě toho si pořád myslí, že mu ty krabice pudem uklidit... Pořád ještě nepoxopil význam slova "NASRAT". No, ale won pomalu xápe. Tuhle mu P. vysvětloval, když se ho ptal v kolik de domů, že xodí v půl štvrtý. Wod sedmi. No von, řek že je tu taky wod sedmi, ale že xodí ve tři. A trvalo mu asi tři hodiny, než mu došlo, že se mu P. snažil vysvětlit, že je v tom jaxi 1/2hodiny na oběd. Je to wool. A končím.

Y-D-Y-O-D

PONDJELÍ 30.07. 2001 12:14

Nóó... Na czexteku sem nakonec nebyl. Ve finále nejsem nijak moc zklamán. Byla to celkem masová akce a takowejx je qantum. Akorát za nějaký se platí a za jiný ne.. :)) Stejně sou tam fšixni sfetovaný jaxvině, jako to že jó, a né že né...

Docela by mě taky zajímalo, esli ty zvířátka v tom lese eště spinkaj. Kdoví, možná ještě jo. Esli sou nakopnutý nějakým dobrým hulením, taxi hučej ještě ted'ka, když už je 889 hitů.

Minulej tejden sem dostal hustej mejl. Nebudu ho tady zveřejňovat, co kdyby to čistě náhodou pisatelka četla a čistě náhodou jí to bylo nějaký sakra powědomý. No, ale bylo tam napsáno, že sem určitě fajn člověk, že mám rád zvířátka a děti (jo, vysmažený dozlatowa na dětským olejčku na prdelky) a ták. Jinak celkem hustej mejl, ale pissatelka se ve mě zmýlila. Já nejsem fajn člověk, sem totiž hrozná maksisvině, která dá s xutí každému do zubů a do srdíčka, kálím na všexny lidské hodny a sem velkej 130cm a tlustej jaxvině. Tákže z toho vyplývá, že sem fuckt případ pro Shimanskýho. Jenže Shimanský nejní dýler.

Tákže sem byl v pátek v Xrudimi. Taxme se stavili u Járy, jenže ten měl migrénu a tak nehulil. Poznal jsem spoustu divnejx hospod, potkal lidi, který se ke mě hlásili a furt se mě ptali esli něco nemám. Ale já jsem opravdu zdravej, nic mi nexybý, sem jim říkal a voni na mě nějak divně koukali. Někteří byli více opilí, někteří mírně. Jednomu dokonce utekla kočka, taxem zvedavej, jaxe bude tvářit až se ráno probudí, klec prázdná a kočka pryč.

No jasně, eště sem si vzpomněl, že sem se stavoval v nějaký hospodě pro JiMMA, kterému sem slíbil jointa za ty jeho hity. No doufám, že si houknul tak jako my.

Jo a skončil sem v eRku, taxme si tam dali jednoho, pak druhýho a nakonec třetího špeka. Sem se tam s Bobínem bavil o jeho představě webu, ale myslim, že sme si nějak moc nerozuměli, nebo aspoň já sem si hučel jaxvině. Takže taxem provařil první půlku weekendu, tu druhou sem prospal.

Nic jinýho se dělat nedalo. Je to tág.

Dneska sme ráno přealejwali nějaký mycí prostředky do PET flašek. Quři uklízečkám, haby měli jak a čím pracovat. Paxme natírali a šli na woběd. A teďka se flákám. Resp. mám práci jaxvině.

Dal sem se na sosaní empétrojek. Po dlouhý době. Voběvil sem nějakou sajtu s hardcore/gabber a tág, taxi něco cvičně sosnu. Když už mám k dispozici ty dvě giga na clkem ryxlý lajně... Třeba to bude nějaké mega výplach. Aspoň něco přes 200BPM. :))

Jináč, newím esli ste si toho někdo fšimnul, ale blížíí se mi tisícofka. No, a když to dobře dopadne, tak by mohla bejt v Xrudimi v [eRku](#) někdy na konci září pártý qoslavě tohoto krásného čísla.

Samozřejmě, že fše se včas dovíte... :))

hu hu hu

OUDERÝ 31.07. 2001 13:36

Konečnéééé konec tohodle posranýho měsíce. Kerej debil vymyslel červen a červenec. Skoro stejný názvy.... Ale to není teďka vůbec podstatný, mnohem, ale mnohem zajímavější jsou dnešní hity.

A to jeden z ČTK. Kurwa, třeba budu v novinách. Už to vidím, jak v tiskovém centru TV Nova vyjede z tiskárny svodka: *Samuf denicek - stop - ma lepsi kolace - stop - sam.d2.cz - fuckt hukot jaxvine-12:64:32-31.07.2001.*

No a pak tu mám jeden hit z Japonska. Sice newím, esli to není náhodou nějaký redirektor, ale je to z Japonska. Fuckt doopravdy.

IP adresa: 133.53.228.253

Japan Network Information Center (NETBLK-JAPANB-INET)

Fuundo Bldg. 3F, 1-2 Kanda-Ogawamachi, Chiyoda-ku

Tokyo, 101-0052

JP

Netname: JAPAN-INET

Netblock: 133.0.0.0 - 133.255.255.255

Maintainer: JNIC

Coordinator:

Japan Network Information Center (JN-ORG-ARIN) hostmaster@nic.ad.jp

+81-3-5297-2311

Domain System inverse mapping provided by:

NS0.NIC.AD.JP 202.12.30.131

NS.WIDE.AD.JP 203.178.136.63

NS0.IIJ.AD.JP 202.232.2.34

DNS0.SPIN.AD.JP 165.76.0.98

NS-JP.SINET.AD.JP 150.100.2.3

NS-JP.NIC.AD.JP 61.120.151.100

Record last updated on 28-Feb-2001.

Database last updated on 30-Jul-2001 23:01:54 EDT.

The ARIN Registration Services Host contains ONLY Internet

Network Information: Networks, ASN's, and related POC's.

Please use the whois server at rs.internic.net for DOMAIN related

Information and whois.nic.mil for NIPRNET Information.

Tak to je výpis z whois. Sám sem čuměl jaxvině. Už sem měl z Německa , ale Japonsko..... jo, kurwa, to je hustý..... Akorát newím, esli to byl nějaký Čex na dowolený, co si stejská, nebo jen nějaká japonská štrnácka co dala do Yahoo hledat Pikachu a četla si verzi pro smažky.

Takže ta pártý bude. Už se dokonce xystá text, co bude naxcanej v programu. Musím vyhotovit plagátky. Táákže, kdyby xtěl někdo přijet, tak někdy na konci září..... Bude se pouštět Rambo I,II a III (pokud se seženou) a do toho bude BAF mikšovat nějakou muziku. Možná, že když poxopím jak funguje ten mikšážní soft, tak byx si dal nějaké 60-ti minutovej noise/industriální set. Ale jen decentně, aby lidi nezdrhli. A hlavně..... Tou dobou by mohla bejt už i nová úrodička... :))))

Jenže né moje, ánzto mám druhýho samce. Fuckt off. Lepší je nakupovat u dýlera. Riziko je stejný, možná podstatně menší a nejsou s tím žádný welký starosti.

Kurwa, co mám dělat, aby velikost toho souboru přesáhla sto kilo??? Ještě bajt, a ještě jeden bajt, a ještě jeden bajt.... Tááák nic. NoxAjnmál. Byte, byte, byte, kde jsi byte?

Ták nic. Dneska sme howno dělali. Teda skoro. Kromě dodělání dveří na hajzlex. Sere mě, že to ti parxanti newoceněj a budou do dveří kopat a čmárat na ně fiksama, haby jim pazoury upadly. Nic víc se dělat nedá. A paxme strávili příjemný čas v knihovně, kde sme museli poslouxat knihownici a její stesky, že ještě nejsou stoly hotový, a proč to neděláme a tág. Prostě pruda. Jaxvině. A vedro ještě vjetší. 100kilo. diE měsíci červenec.

piči wedro rozmdaný

MOUdREJ NAViGátOR

